F.C. København Fan Clubs officielle medlemsblad

Vinter 2019

BRØLET #84

VICTOR NELSSON
"Man skal kunne spille og leve med presset"

JENS STAGE
"Jeg følte nogle gange, at det kunne tage to procent af min udvikling på banen"

KVINDER PÅ STADION

FCKFC har kåret
ÅRETS FAN

MOHAMED DARAMY
"De kan godt se, at jeg er blevet mere voksen i mit spil"

MERE END EN FODBOLDFRUE
Mød Débora Cardoso, der er kæreste med klubbens anfører

NICKLAS BENDTNER ER
TILBAGE
I KØBENHAVN

Carlsberg
SPORT
NO SUGAR
#TROPÅDET

Et begivenhedsrigt efterår

En ny sæson, et nyt Europa-eventyr og en masse nye ansigter i truppen. Der er sket meget siden sidste nummer af Brølet. Vi ligger i skrivende stund nummer to i Superligaen, er stadig med i pokalturneringen, og har gode muligheder for at kvalificere os til endnu mere Europa-bold på den anden side af nytår.

Når man om mange år tænker tilbage på efterårssæsonen 2019, vil sommerens transfervindue utvivlsomt stå lysende klart i erindringen. I sommer blev truppen nemlig forstærket med en lang række profiler, der på forskellig vis har trukket positive overskrifter.

Målt på presseomtale, hype og forventninger må transfervinduets absolutte højdepunkt være tilgangen af Nicklas Bendtner, der i sidste øjeblik skrev under med F.C. København. I dette nummer af Brølet kan du komme tættere på den gamle KB-dreng, der efter ophold i klubber som Arsenal, Juventus, Wolfsburg og Rosenborg er tilbage i den danske hovedstad.

I sommerens transfervindue hentede vi også Victor Nelsson i FC Nordsjælland. Vi har mødt den unge midtstopper til en snak om skiftet til FCK, presset fra omgivelserne og den store portion spilletid, han har fået.

Og så må vi bestemt ikke glemme, at F.C. København i efteråret forlængede med anfører Carlos Zeca, der nu er på kontrakt i hovedstaden helt frem til sommeren 2023. Vi er vilde med forlængelsen, og vi er vilde med anføreren generelt. I Brølet kan du møde en kvinde, der er så vild med ham, at hun tidligere på året flyttede fra Lissabon til København for at leve sammen med ham. Vi har mødt Zecas kæreste, Débora Cardoso, til en snak om dét at være langt væk fra de trygge rammer i Portugal, om forholdet til Zeca, og om hendes egne ambitioner og drømme.

Vi har glædet os til at præsentere en ny udgave af vores alle sammens medlemsblad, og vi håber, at det bliver taget vel imod.

Rigtig god læselyst, glædelig jul og godt nytår.

Med venlig hilsen

Simone Overgaard Aaberg og Mikkel Faartoft
Redaktører, Brølet

Brølet 84 – Vinter 2019

Oplag: 7500

Skribenter
Sebastian Søndergaard, Simone Overgaard Aaberg, Lars Thor, Katinka Riess-Knudsen, Christian Thomsen, Kristian Hertz

Fotografer
FCKFC, Andreas Konnerup, Benjamin Olsen, Allan Høgholm, Thomas Sjørup

Tryk
All Graphic

Layout
Mikkel Faartoft og Simone Overgaard Aaberg

Redaktører
Mikkel Faartoft og Simone Overgaard Aaberg

broelet@gmail.com

FC København Fan Club
Øster Alle 50, st., 2100 København Ø
Tlf: 35 43 23 43
kontor@fckfc.dk – www.fckfc.dk
CVR: 32759327
Bank: 2104 - 4371731372

Telefontider
Mandag-fredag: 09:00-11:00
På kampdage: To timer før kampstart

Bestyrelsen
Formand: Lars Thor
Næstformand: Christian Hindkjær
Kasserer: Casper Pedersen
Medlem: Julian Boserup
Medlem: Jesper Rosenkrantz
Suppleant: Christian Thomsen
Suppleant: Jakob König

F.C. København
PH Lings Alle 2, 2100 København Ø
Tlf: 35 43 74 00 – Fax: 35 43 74 22
info@fck.dk – www.fck.dk

FCK AWAY – awaykort
www.fck.dk/fanzone/fans/udebanekampe
fckaway@fck.dk

Klub FCK – salg af sæsonkort
FCK fanshop
Øster Alle 56, 2100 København Ø
Tlf: 35 43 74 01 – Fax: 35 25 70 11
fanshop@fck.dk
www.fckfanshop.dk

s. 20

s. 10

s. 8

s. 26

Indhold

6 Bestyrelsen har ordet

8 Daramy: "Jeg synes, jeg har været igennem en stor udvikling, siden jeg kom til klubben"

10 Fast kvinde i kulissen

12 Bendtner – om forventningerne, fansenes reaktion og drømmen om forlængelse

16 Kvinder på stadion

20 Nelsson – om at være fast mand i F.C. København

26 10 skarpe til Jens Stage

28 Årets Fan

31 Venner og fjender

32 Débora Cardoso – om at være kæreste til en fodboldspiller

36 Kiev away

38 Katja Moesgaard: "F.C. København skal være et kulturelt flagskib"

40 De Unge Løver

Fra venstre: Jesper Rosenkrantz, Lars Thor Jensen, Jakob König, Christian Thomsen, Christian Hindkjær, Julian Boserup, Casper Pedersen

Bestyrelsen har ordet

Af Lars Thor

Efter en fantastisk sæson, der endte med, at DM-pokalen atter kom tilbage i København, var det igen tid til at se frem mod endnu et forsøg på at komme i det forjættede land, Champions League. Desværre stod det hurtigt klart, at vejen dertil skulle blive endnu mere besværlig. Allerede i opstarten måtte vi sige farvel til Nicolai Boilesen for det meste af sæsonen, og kort inde i sæsonen valgte tyske Hoffenheim at kaste deres kærlighed og penge på sidste sæsons helt store oplevelse, Robert Skov. Heldigvis slap Wind og N'Doye, hvor de slap i sidste sæson, og vi kun stille og roligt spille os frem til toppen af ligaen og CL-kval mod Røde Stjerne. Efter 1-1 og en perle af et straffespark af Jonas Wind, var rammen sat til et intenst returopgør i Parken. Resultatet behøver vi ikke minde folk om, men sjældent er der set så mange brændte straffespark, og udfaldet blev som bekendt et exit fra CL-kvalen. Heldigvis var der endnu en chance for kvalifikation til Europa League. Denne gang hed modstanderen Riga FC, og efter et lidt for spændende returopgør i Riga, lykkedes det at spille klubben i sit 13. europæiske gruppespil på 14 år.

Vores Europa League-gruppe endte som bekendt med FC Lugano, Dynamo Kiev og Malmø FF. Ikke den mest sexede gruppe, hvor de to kampe mod Malmø selvfølgelig var dem, der trak mest opmærksomhed - ikke mindst fra svensk side, hvor hadet (eller måske er det et mindreværdskompleks) til F.C. København viste sig at leve i bedste velgående. Økonomisk var det svært at få stablet ture til Kiev og Lugano sammen, men vi lavede bustur over sundet, hvor vi kunne sende 200 folk afsted, og som kunne slutte sig til de rundt regnet 1300 FCK-fans, der havde taget turen til Malmø. Da kampen mod FC Lugano desværre skal spilles i St. Gallen og ikke Lugano, valgte vi fra fanklubbens side at tilbyde transport fra Zürich til St. Gallen og tilbage igen, da det viste sig, at det nærmest var umuligt at komme tilbage til Zürich efter kampen.

Hvad de hjemlige kampe angår, er det positivt, at vi stadigvæk oplever en stigende interesse for at komme med på vores udebaneture. Vi har mere eller mindre kunnet sende fyldte busser afsted til alle de ture, vi har udbudt i efteråret, hvor Brøndby-kampen selvfølgelig altid er lidt mere eftertragtet end de andre.

Når vi nu er ved Brøndby, så skal der lyde en kraftig afstandtagen fra brugen af kanonslag i forbindelse med fodboldkampe og i særdeleshed F.C. Københavns kampe. Her taler vi ikke kun om den episode, der fandt sted inde på Brøndby Stadion, hvor en vagt kom til skade, men også uden for stadion, hvor marchen blev skændet af kanonslag, der blev kastet til højre og venstre uden hensyntagen til andre mennesker. Desværre oplevede vi det samme i Malmø, hvor der flere gange blev kastet kanonslag ind i folkemængden på torvet og under marchen kastet kanonslag efter politiet og ind på en legeplads med børn og forældre.
Den opførsel er ganske enkelt ikke København værdig, og det er simpelthen nødt til at blive stoppet.

Et af efterårssæsonens store samtaleemner blev desværre skaderne til Dame N'Doye og Jonas Wind, hvor sidstnævnte kommer til at misse det meste af sæsonen. I lyset af alle skader kunne vi byde en gammel kending, i form af Bryan Oviedo, velkommen tilbage. Og så kunne vi også sige "velkommen hjem" til Nicklas Bendtner.

Her til slut vil vi ønske alle frivillige, ansatte og medlemmer en rigtig god jul og et godt nytår. Tak for et godt 2019, og vi håber at se så mange af jer som muligt til nogle af alle de aktiviteter, vi har i løbet af 2020. Det være alt fra busture, fastelavn, banko eller nogle af de nye arrangementer, vi håber at kunne præsentere i løbet af det nye år.

Hertz bogtrykkergården a/s

32 54 40 22 • post@hertz.dk • www.hertz.dk

TRYKSAGER I OVER 190 ÅR

PERSONLIGE TRYKSAGER
VISTIKORT - BREVPAPIR - KUVERTER

100 STK. AF HVER
KR. 450,-

BESTIL MED KODE 1828

PÅ MAIL POST@HERTZ.DK ELLER RING 32544022

Mohamed Daramy:

"Jeg synes, jeg har været igennem en siden jeg kom til klubben"

Det er ikke alle, der i en alder af 17 år kan prale af at have mere end 25 officielle kampe på CV'et for Skandinaviens største klub. Ikke desto mindre er det, hvad Daramy har præsteret. Han fortæller, hvordan det er at være ung og i rivende udvikling i hovedstadsklubben.

Mohamed Daramy – eller bare 'Mo' – blev i oktober kåret til at være blandt de 60 største unge talenter i Europa af den britiske avis The Guardian. En flot bedrift af den hurtige kantspiller, der har grebet chancen i en skadesplaget efterårssæson. Mo er med få undtagelser altid at finde i kamptruppen, og det er blevet til et godt miks af startpladser og indskiftninger i efterårets kampe – og han stor sætter pris på den tiltro, som Ståle har vist ham.

"Jeg føler, jeg har trænet godt og vist, at jeg godt kunne starte inde – eller i hvert fald få mere spilletid. Så det er rigtig dejligt, at det også er blevet til det," fortæller Daramy, der mener, at han er vokset med opgaven det sidste års tid: "Jeg tror, at Ståle tror mere på mig og godt kan se, at jeg er vokset fra det der juniorfodbold. Han har sagt, at han tror på mig og ikke er bange for at sætte mig ind i en stor kamp".

At Ståle tror på Daramy – også i de store kampe – kommer blandt andet til udtryk i antallet af europæiske kampe, hvor det er blevet til spilletid i flere af dem. Blandt andet i kvalifikationskampen mod Riga FC hjemme i Parken, hvor Mo i det 93. minut sætter bolden i kassen til 3-1 – et mål, der på grund af 1-0 nederlaget i Riga ugen efter skulle vise sig at være afgørende for, at F.C. København kom i et europæisk gruppespil for fjerde år i træk.

Det er nemt at være ung i FCK

Daramy er ikke bleg for at tilskrive F.C. København en stor del af æren i den udvikling, han er gået igennem siden han som 13-årig skiftede ungdomsfodbold i Hvidovre ud med den københavnske grønsvær. Folkene i og omkring klubben gør det nemt at være ung.

"Jeg føler, at jeg er faldet rigtig godt til, og at drengene har taget rigtig godt imod mig, nu når jeg kun er 17. De passer godt på mig," fortæller han.

Som i de fleste fodboldklubber eksisterer der et aldershierarki, hvor de unge står for at klare en række praktiske ting. Men det er ikke noget, der generer Mo.

"Som en af de unge skal man selvfølgelig gøre sine pligter og tage dunkene, sørge for vand i omklædningen og sådan, men jeg har det helt fint med det – det er sådan det er. Jeg har det generelt bare rigtig godt i klubben og med alle de andre," fortæller han og lægger ikke skjul på, at han nyder tilværelsen i hovedstadsklubben.

"Det betyder rigtig meget for mig at spille i F.C. København. Det er en kæmpe klub i Danmark og Skandinavien, og lige nu er det her, jeg helst vil være. Jeg synes, jeg har været igennem en stor udvikling, siden jeg kom til klubben. Tingene er gået rigtig rigtig hurtigt. Det er ikke, fordi jeg havde regnet med, at det ville gå så hurtigt".

Daramy er ikke kun taknemlig for den måde tingene har udviklet sig på de seneste par år rent fodboldmæssigt. Han sætter også stor pris på den modtagelse, han har fået af klubbens fans.

"Fansene har taget rigtig godt imod mig – lige siden dag ét. Selv hvis det har være en mindre god kamp, så står de klar til bare at sige, at jeg skal komme videre, og flere skriver også bare beskeder som 'op på hesten'," fortæller han.

Som for de fleste omkring klubben, er det heller ikke gået ham ubemærket hen, at han har fået en 'fan'-sang, der er ualmindeligt fængende.

"Jeg synes, det er en fed sang, der synges til mit navn. En rigtig ørehænger. De synger den

stor udvikling,

Af Simone Overgaard Aaberg
Foto: Andreas Konnerup

altid her i klubben, så det må være en god sang. Jeg synger da også altid med selv!".

Stor forskel fra juniorfodbold

Selvom folkene i og omring klubben har gjort det til en positiv oplevelse at være ung F.C. København, så lægger Daramy ikke skjul på, at det var en omvæltning at gå fra juniorfodbold til professionel – både hvad angår det fysiske og mentale aspekt.

"Det var svært mentalt i starten – at skulle spille mod voksne mænd, når man selv er så ung. Men jeg tror bare, at man skal vænne sig til det. Det skulle jeg i hvert fald," fortæller Daramy og forklarer, at det er et andet tempo og en anden måde, der spilles på i 'de voksnes rækker'.

Ligesom at han har vænnet sig til at spille med og mod folk, der er ældre end ham selv – ofte en del ældre – så har hans holdkammerater også vænnet sig til at have en ung knægt på holdet.

"I starten tænkte de måske også over, at jeg var ung… Men nu har jeg spillet sammen med dem siden januar, så nu tror jeg ikke de ser det på samme måde. De kan godt se, at jeg er blevet mere voksen i mit spil og gør de rigtige ting nu. Nu er jeg bare en af dem, så hvis jeg laver en fejl, råber de gerne af mig og siger, at jeg skal komme i gang," fortæller Daramy, der gerne ser, at tingene fortsætter med at gå fremad.

"Jeg håber, at vi tager guldet hjem og kommer så langt som muligt i Europa League, og så håber jeg personligt på at få lavet nogle flere mål og vise mig frem – at vise, at jeg skal spille fast".

Fast kvinde i kulissen

Vi har nu været alle tribunerne igennem i Parken i vores faste indslag 'Fast mand på lægterne'. Vi har mødt forskellige fans, der hver især har deres helt egen måde at gå til fodbold på, så nu giver vi stafetten videre til alle de mennesker, der fast rumsterer i kulissen før, under og efter fodboldkampene. I vores første udgave af 'Fast mand i kulissen' starter vi med en kvinde. Hun hedder Marie Hemmingsen. Hun er lige så gammel som klubben og har fulgt F.C. København intensivt siden 2011 – og så er hun kampdags SLO (Supporters Liaison Officer).

Af Katinka Riess-Knudsen *Foto: Thomas Sjørup*

Marie arbejder til daglig som socialpædagog. Hendes interesse for fodbold startede allerede, da hun var helt lille, da hun kommer fra en fodboldglad familie. I 2011 blev det dog alvorligt mellem hende og F.C. København, og Marie rykkede ind som fast inventar på Sektion 12 – her har hun været at finde lige siden. Hun har været med på langt de fleste udebaneture og hun elsker især de europæiske kampe og hele stemningen omkring dem.

Inden Marie fik tilbudt jobbet som SLO sad hun kort i fanklubbens bestyrelse, og hendes store engagement og interesse for fanmiljøet var helt afgjort medvirkende til, at netop hun blev udvalgt til jobbet. Marie var således ikke i tvivl, da hun blev tilbudt tjansen som SLO, for hun så det som en lærerig og god mulighed for at blive inkluderet i livet i kulissen og få et endnu større indblik i, hvad der rør sig inden, under og efter kampene.

"Det er noget helt andet at indgå som en brik i puslespillet og været med til at få en kampdag til at fungere. Tidligere ankom jeg bare til Parken, fik en øl i hånden, så fodbold og gik hjem igen. Nu har jeg et ansvar og mine kampdage har dermed ændret sig ret meget," fortæller hun.

Bindeleddet mellem fans og klubben

Kampdags SLO'ens opgaver er meget forskellige, men den primære opgave er at være bindeled mellem fans, klub og andre instanser, der også er i kulissen på kampdage. Det er SLO'ens opgave at skabe den gode dialog, altid være til rådighed og bevare overblikket.

Marie fortæller, at jobbet kræver, at man er imødekommende og åben over for, hvad dagen nu kan bringe af udfordringer. Desuden er det vigtigt at have et godt kendskab til fodboldkulturen og fanmiljøet.

"Jeg ser det som en stor fordel, at jeg på forhånd kendte rigtig mange fans på de forskellige tribuner – blandt andet fra udebaneturene. Det er vigtigt for min funktion, at mange har mødt mig og derfor ved, at de altid kan henvende sig til mig, da jobbet har udgangspunkt i en god kommunikation og dialog," fortæller hun.

Skal holde hovedet koldt

En typisk arbejdsdag som SLO til en hjemmekamp starter med, at SLO-teamet mødes et par timer før kampstart og holder briefing om dagens kamp og hvis der er eventuelle opmærksomhedspunkter. Det kan blandt andet være sikkerhedsmæssige foranstaltninger, forventet tilskuerantal eller pludselige ændringer inden kampstart, der kan have en betydning for afvikling af kampen.

> "Jeg synes, det er en helt fantastisk måde at få tilføjet en ekstra dimension til det at være fan"
>
> - Marie Hemmingsen

Inden kampstart er det teamets opgave at være synlige og til rådighed, hvis der skulle være nogen, der har brug for at henvende sig, mangler hjælp eller har brug for information. Opstår der noget uforudset, er det også SLO-teamets opgave at holde hovedet koldt og få kontrol over situationen. Marie og resten af SLO-teamet er altid let genkendelige. De bærer nemlig tøj, hvorpå der er trykt 'SLO'.

Når portene åbner på Sektion 12 har kampdags SLO'erne fast base under tribunen i nærheden af merchandise boden, så de der har brug for Maries ekspertise nemt kan finde hende. Når der er en lille times tid til kampstart, deler teamet sig op, så der også er en SLO at finde ovre på C-tribunen så snart portene er åbnet.

Under kampens afvikling er Marie og teamets opgave at være opmærksomme på tribunens bevægelse. Sker der noget pludseligt på tribunen, er det deres opgave at orientere sig om, hvad der præcis sker og sørge for, at forløbet bliver håndteret på den bedst mulige måde.

Mens kampen er i gang, kan Marie også risikere at få henvendelser med problemstillinger, der skal løses. Så selv under kampene bliver hun nødt til at være fokuseret og klar til at være behjælpelig med, hvad der nu måtte komme. Marie fortæller dog, at langt de fleste hjemmekampe forløber helt fredeligt.

Et fantastisk arbejde

Når kampen er fløjtet af og spillerne har gået deres runde, så er Marie blandt de sidste, der forlader stadion. Hun og SLO-teamet er med til at sikre, at alle fans kommer sikkert og roligt ud af stadion. Har der været noget bemærkelsesværdigt på tribunen, så er det også her, de evaluerer og taler sammen om dagens forløb og de henvendelser, der har været. En times tid efter sidste slutfløjt kan Marie tage hjem med god samvittighed og se frem til næste kamp, hvor hun igen trækker i SLO-jakken. For Marie er rigtig glad for sit job som Supporters Liaison Officer.

"Jeg synes, det er en helt fantastisk måde at få tilføjet en ekstra dimension til det at være fan. Jeg oplever det hele på en helt ny måde og på tætteste hold, så selvom jeg ikke længere går til fodbold på helt samme måde som tidligere, så fortryder jeg ikke, at jeg sagde ja til at blive SLO," fortæller hun.

Skulle du have brug for at komme i kontakt med Marie og resten af SLO-teamet uden for kampdage, så kan du kontakte dem på deres Facebook side 'FCK SLO Team'.

Nicklas

"Jeg har været enormt stolt, glad og ydmyg over den modtagelse, jeg har fået"

Foto: Andreas Konnerup

Bendtner

Det skabte store overskrifter, da Nicklas Bendtner i sommer skrev under på en halvårig kontrakt med F.C. København og skiftede de højere breddegrader i Norge ud med Danmark og København – et skifte, der var et stort ønske fra hovedpersonen selv. Han fortæller her om forventningerne, fansenes reaktion og drømmen om forlængelse.

Af Simone Overgaard Aaberg

Efterårssæsonen lakker mod enden, og det samme gør kontrakten med F.C. Københavns nytilkomne 32'er. Siden skiftet til hovedstadsklubben i starten af september, har Nicklas Bendtner haft fokus på at finde sig til rette i den klub, han kalder sin egen. Bag drengerøvsfacaden, skandalerne og de mange udlandseventyr gemmer sig et hvidt og blåt hjerte, der mere end noget andet ønsker at give igen.

"Det var rigtig godt at få kontrakt på hinanden i sommer. Det var noget, jeg havde stilet efter i lang tid, og en ting, som jeg egentlig altid havde ønsket mig – at slutte karrieren af som sådan i FCK. 'At slutte af' er selvfølgelig et stort udtryk at bruge, men jeg ville gerne spille i FCK, mens jeg stadig var frisk," fortæller Bendtner om den kontrakt, der efter måneder med spekulationer i særligt den danske presse endelig kom i hus.

Det lå ellers ikke i kortene, at den plæne, som Bendtner har kunnet kalde sin hjemmebane i landsholdsregi i mange år, også skulle gå hen og blive hans klubs fort. For Ståle havde gjort det klart for ham, at man i F.C. København havde de angribere, der var behov for, og at det ikke ville være muligt at gøre alle tilfredse med spilletid, hvis der blev hentet endnu en angriber. Men en presset skadessituation åbnede en ny mulighed.

"Det er klart på grund af skaderne, at det kunne lade sig gøre. Det var også det, Ståle fra start lagde vægt på – at de jo egentlig havde det, de havde behov for. Men grundet skaderne kunne han godt se, at der ville komme til at være mangel. Det gør mig ikke noget, at det er på den bekostning, at kontrakten kom i hus. Jeg er bare glad for at være her," forklarer Bendtner.

FCK var drømmedestinationen

Nicklas Bendtner var i sommer klar over, at samarbejdet med hans nu tidligere klub Rosenborg BK ikke længere skulle fortsætte, når hans kontrakt udløb i slutningen af 2019. Derfor var han ekstra glad, da skiftet til F.C. København faldt på plads i de døende minutter af transfervinduet.

"Hvis jeg skulle spille i Danmark, så ville jeg kun spille for FCK. Så det var egentlig ret simpelt. Og hvis ikke, at det var lykkedes, så havde jeg et halvt år tilbage i Rosenborg, og så havde jeg egentlig tænkt mig, at jeg ikke ville skynde mig for noget. Skulle det være noget, skulle det være FCK, og ellers ville jeg tage min tid deroppe og så se, hvordan situationen udfoldede sig hen ad efteråret, og så stå fritstillet i december," forklarer han.

Bendtner lægger ikke skjul på, at der også var interesse fra andre – mere 'eksotiske' – klubber. Ingen af disse fandt han dog tiltalende i samme grad som et muligt skifte til F.C. København. Derfor holdt han fast i håbet om et skifte til det sidste – og det betalte sig.

"På det tidspunkt var der ikke andre klubber, der kunne lokke. Så uanset hvordan jeg godt kunne have tænkt mig, at det var sket noget hurtigere [red. At kontrakten kom på plads], så var jeg bare glad for, at det skete i sidste ende".

Kontrakten var dog væsentlig kortere end vanligt, men det generede ikke Bendtner. Han har fra starten af været afklaret med, at der var tale om en korttidskontrakt. For som han siger, så skulle tiden vise, om det var det rigtige 'fit' for begge parter.

Overvældet af fansenes modtagelse

Den erfarne angriber var ikke den eneste, der var glad for, at han efter længere tids ønske endelig kunne kalde sig FCK-spiller. Fra dag ét blev han mødt af en opbakning fra klubbens fans, som han selv kalder 'overvældende'.

"Jeg har været enormt stolt, glad og ydmyg over den modtagelse, jeg har fået. Jeg har altid følt mig enormt velkommen, når jeg har spillet med landsholdet herhjemme, og følt en stor opbakning. Mit hjerte har jo altid været i FCK – det har været min klub i Danmark, så jeg ved ikke, om det også har haft noget at skulle have sagt i forhold til den modtagelse, jeg har fået," lyder det fra Bendtner, der ærligt fortæller, at han havde håbet, at han kunne give fansene mere igen.

"Man vil jo rigtig gerne give tilbage og vise, at den tillid og tro, som de har, den kommer ikke af ingenting. Så hvis der er noget, der har været lidt frustrerende, så er det, at jeg ikke har følt, at jeg har kunnet give helt tilbage igen, fordi jeg ikke har spillet så meget, som jeg havde ønsket".

Trods de begrænsede spilleminutter i kampene

føler Nicklas Bendtner sig godt tilpas i F.C. København. Han mener, at det kan være svært at tale om et decideret succeskriterie for at lykkes som spiller i en ny klub på fire måneder, givet at der også var nogle formmæssige aspekter, der skulle på plads.

"For mig handlede det i stor grad om at lære hele FCK at kende, at lykkes med holdet og at lykkes med trænerteamet. Selvfølgelig ville jeg også gerne score en masse mål, men hvordan min rolle skulle være både spillemæssigt og uden for banen, det må man forholde sig til, som tiden den går. Nu har jeg jo ikke spillet lige så meget, som jeg havde ønsket, men så må man jo gøre, hvad man ellers kan for at optimere sig selv og hjælpe holdet," forklarer Bendtner, der generelt er godt tilfreds med den måde, han er faldet til på holdet.

> "De sidste fire måneder har handlet om at lykkes"
>
> - Nicklas Bendtner

"Jeg synes, det har været rigtig nemt at komme ind på holdet. Jeg har jo før trænet sammen med flere af dem, der stadig er her – og så er der kommet en del nye til, så de har jo været lidt i samme situation, som jeg har, hvor de har skullet lære hinanden at kende både på og uden for banen. Men der synes jeg også, at folk falder rigtig godt i hak".

Det har været hæsblæsende

Siden skiftet til F.C. København har Bendtner været en ombejlet herre. Både i kraft af at Danmarks måske mest omtalte spiller i de sidste 15 år blev præsenteret som ny spiller i den danske Superliga – hvilket i sig selv har ført til meget mediebevågenhed – men også i kraft af, at der var tale om en københavner, der vendte tilbage til byen. Denne gang for andet end et kort visit. Det har betydet, at der har været drøn på for den tidligere Arsenal-spiller.

"Selvfølgelig er det dejligt at komme hjem, og jeg har oplevet en enorm glæde ved at være hjemme, siden jeg kom hjem. Men jeg må også sige, at det har været hæsblæsende. De her måneder, de har været 'full on' hver dag næsten. Jeg har dårligt kunnet komme hjem og slappe af og komme ind i rytmen, selvom jeg har prøvet at gøre alt for det, fordi der har været så meget at se til," fortæller Bendtner, der hentyder til, at der har været flere projekter at se til siden hjemkomsten. Derudover har han for første gang sin dreng tæt på sig her i Danmark, og samværet med ham er en høj prioritet for angriberen.

Et tætpakket kamp- og træningsprogram tager selvfølgelig også sin del af ugens dage, men det er ikke noget, der kommer bag på ham efter mange år i gamet, hvor det er blevet til udenlandsophold i flere store klubber. Til gengæld kan han godt mærke på kroppen, at han ikke længere er i starten af 20'erne, som tilfældet var i tiden i Arsenal. I dag kræver den en god omgang opvarmning, før den kan præstere på højeste niveau – uden at gå i stykker undervejs.

"Jeg synes ikke, at kroppen bliver hurtigere hærget i dag – jeg synes bare, at man skal bruge længere tid på opvarmningen. Når jeg ser de unge gå ud og tage en bold og så lægge en halvtliggende uden at have varmet op, så kan jeg godt tænke tilbage, at 'uf, det kunne jeg også, da jeg var 20, men det kan jeg sgu ikke længere'… Nu skal jeg lige have gang i kroppen, inden jeg kan begynde at slå en halvtliggende. Du er bange for, at der er et eller andet, der ryger," fortæller han.

Håber på forlængelse

Da Bendtner i sin tid kom til Rosenborg, blev det hans livline i fodboldmæssig sammenhæng. Derfor vælger han også at se bort fra den sidste kaotiske tid i Norge, og husker i stedet sit ophold for det positive – og det var der ifølge hovedpersonen meget af.

"Jeg fandt mig selv rigtig godt deroppe på en måde, som jeg ikke havde prøvet før, og fik en masse ro på. Jeg prøver at se lidt bort fra de negative ting, der skete i sidste ende i klubben, og lægger ikke meget vægt på det – overordnet set ser jeg det som værende en positiv tid både sportsligt og personligt," fortæller han og uddyber:

"Det kom på et sjovt tidspunkt med Rosenborg, for på det tidspunkt var jeg jo lidt i tvivl om, om jeg skulle fortsætte med at spille fodbold eller ej, så på en eller anden måde endte Rosenborg jo med at betyde mere end som så. Og så har al den ballade, der skete, jo i sidste ende ført mig til, at jeg endte med at skrive med FCK – hvis man skal se på noget positivt i noget negativt".

Og at Bendtner skulle ende i F.C. København, er han særdeles glad for. Han håber, at han i de sidste kampe inden vinterpausen – og hans fremtid afgøres – kan hjælpe holdet til et godt udgangspunkt for forårssæsonen.

"Jeg håber at kunne biddrage til, at vi går videre i Europa League og vinder de sidste Superliga-kampe, så vi står i en stærkere position i det nye år. Med nederlaget til Midtjylland ligger vi lige nu syv point efter, men vi har stadig to kampe imod dem, så det er jo ikke tabt. Men det er klart, at vi ikke skal sætte mange flere point til, før vi sætter os selv i en vanskelig situation," fortæller Bendtner, der til syvende og sidst håber på, at han også kan fortsætte med at hjælpe holdet, når vinterferien er ovre og træningsbanen atter kalder for resten af holdkammeraterne.

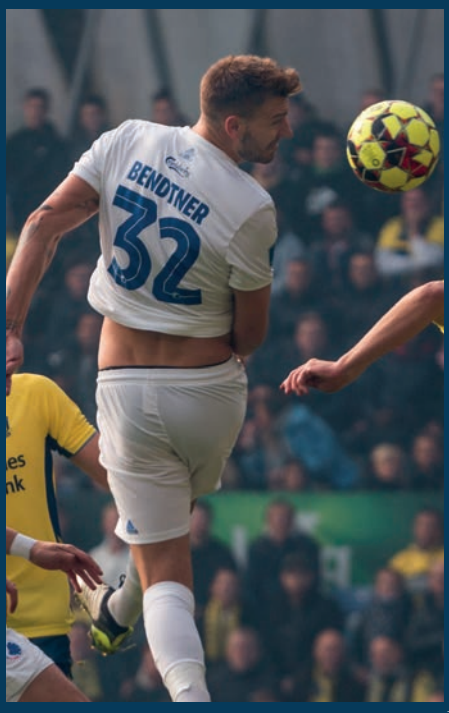
"Jeg vil gerne blive i FCK, men der er en masse ting, der ligesom skal gå op i en højere enhed – både fra deres synspunkt, men sikkert også fra mit. Men jeg håber, det lykkes," fortæller Bendtner, der spurgt ind til, om han ser sig selv som fodboldfærdig, såfremt kontrakten ikke skulle blive forlænget, svarer:

"Nok ikke, nej. Man kan sige, mit fokus lige nu ligger kun på FCK, så det er dét, jeg håber på. De andre ting har jeg ikke skænket en tanke endnu".

“Hvis der er noget, der har været lidt frustrerende, så er det, at jeg ikke har følt, at jeg har kunnet give helt tilbage igen, fordi jeg ikke har spillet så meget, som jeg havde ønsket”

Fotos: Thomas Sjørup, Allan Høgholm

KVINDER PÅ STADION

Fodbold har altid været anset som en mandesport, hvor mænd kan få lov til at afreagere og få et pusterum fra hverdagen og familien – men er der ikke også plads til kvinderne på tribunerne i år 2019? Bliver der set skævt til kvinder, der går til fodbold, eller er kvinder ved at være en accepteret del af fodboldmiljøet? Er der forskel på at være kvinde på Nedre C og på Sektion 12?

Vi har talt med seks forskellige kvinder, der har været på tribunerne gennem mange år.

Nedre C

Sascha var ni år gammel første gang hun blev introduceret til fodbold i Parken af hendes far. Det blev starten på en opvækst med de blå og hvide farver helt tæt på, og hun har i dag meget at takke sit tilhørsforhold til F.C. København for – det er herigennem, at hun har mødt alle sine nærmeste venner og hun føler, at fodbolden er blevet en del af hendes identitet.

Følelsen af, at klubben ikke kun er en hobby, men en del af en selv, kan Katinka nikke genkendende til. Hun blev i teenageårene slæbt med til sin første FCK-kamp af en veninde, og da veninden faldt fra, tog hun i stedet familien under armen og installerede dem på Nedre C. Her har hun set fodbold fra lige siden, og i dag er det endda også i Parken, at hun har sin daglige gang, når hun tager på arbejde i F.C. København Fan Club.

"Det startede med en kærlighed til fodbolden og holdet, men det er så meget mere i dag. Nu er det også mit arbejde og her, hvor det meste af mit sociale netværk er. Det er her, jeg har mødt min mand og mine bedste venner. Det er en kæmpe del af min identitet," fortæller hun.

Har ikke altid været lige nemt

Som kvinder på tribunen fik Katinka og Sascha særligt i 90'erne en masse ekstra opmærksomhed. Den var dog ikke altid positivt stemt, og det fik især Sascha at føle, da hun stod som en af de få kvinder på det gamle stemningsafsnit, C2.

"Da jeg stod på C2, var der mange som ikke mente, at piger havde noget at gøre dér. Især i mine unge 20'ere følte jeg virkelig, jeg måtte kæmpe mine kampe for overhovedet at få lov til at stå, hvor jeg gjorde og for at få lov til at tage med på udebaneturene".

Katinka havde sin faste gang i den helt anden ende af Nedre C og modsat Sascha oplevede hun aldrig, at det var et problem, at hun var kvinde, når hun kom i Parken.

"Jeg er – med få undtagelser – altid blevet behandlet ordentligt på Nedre C," fortæller hun, og forklarer, at det i stedet var på udebaneture, at hun kunne støde på problemer, når det kom til hendes køn. Blandt andet husker hun, at de som kvinder ikke måtte komme i nærheden af de uofficielle busser på udebaneturene, og at hun og hendes søster derfor var nødsaget til at finde andre måder at komme med på.

"Vi brugte fanklubbens udebaneture rigtig meget, og vi faldt godt i hak med Disciplene. Ingen af de steder gik man op i køn. Her behandlede man alle ligeværdigt, så længe man havde fodboldhjertet på rette sted," fortæller Katinka, der stadig af og til oplever en uønsket opmærksomhed rettet mod hendes køn, når kampene spilles udenfor Parken.

"På udebaneturene kan man stadig blive mødt af fordomme. Her kender alle ikke en på samme måde. De nye, unge Sektion 12-folk eller fans fra andre dele af landet kan godt have attitude over for kvinder. Heldigvis hører det til

sjældenhederne og det rører os slet ikke på samme måde som tidligere," forklarer hun.

I en periode var det heller ikke kun de mandlige medfans, der overskred kvindernes grænser til udebanekampene, men også de mandlige vagter.

"Det var ikke unormalt, at man som kvinde lige fik en meget, meget grundig visitation omkring bryster og skridtet. Jeg har i hvert fald mere end én gang haft en hånd, der lige har rundet trussekanten. Det var virkelig en ulækker tendens, for når man reagerede, så fik man at vide, at ville man til fodbold, var det altså sådan det foregik," fortæller Katinka.

Hændelser som disse var blandt andet medvirkende til, at både Katinka og Sascha engagerede sig i bestyrelsesarbejde og DFF, hvor de har kæmpet for bedre vilkår på tribunerne – ikke kun for kvinderne, men for alle fans.

Kvinder er blevet mere accepteret

Den dag i dag tænker de to kvinder ikke længere over deres køn, når de går til fodbold på Nedre C. Tribunen er rummelig og mangfoldig, og der er plads til alle. De fordomme de tidligere har mødt, så som at piger kun kommer for at få opmærksomhed og score fyre, er blevet gjort til skamme, og ifølge Katinka kan sæsonkortene på Nedre C tildeles en del af æren.

"Selvom man er lidt bundet af de faste pladser og sæsonkortene, så gør de også noget godt for fællesskabet. Har man sæsonkort, så kender man de mennesker, der står omkring én, og de har accepteret dig, uanset hvem du er, da du jo loyalt fornyer dit kort år efter år og derfor må du jo være der af de rigtige grunde".

Når blikket rettes mod Sektion 12, hvor Sascha tidligere huserede, er de også overbeviste om, at det er blevet nemmere at komme til fodbold som kvinde i 2019: "Det er klart min opfattelse, at kvinder på tribunen nu er accepteret i en helt anden grad end tidligere. Så længe man bidrager til stemningen og viser engagement," fortæller Sascha.

På trods af at der ikke var særlig mange på tribunen, da Sascha og Katinka begyndte at gå til fodbold, så lærte de først hinanden at kende i slutningen af 00'erne.

"Jeg kan tydeligt huske, da jeg så Sascha første gang. Det var på en resteplads og hun kom ud af de uofficielles bus iført en 'Anti 1964'-hættetrøje og min underkæbe ramte brystet. Jeg tænkte straks: 'Hun er sgu sej hende dér – hende skal jeg danne alliance med," mides Katinka.

Og en uadskillelig alliance blev det til. Sammen har de gennem flere år forsøgt at hjælpe den blomstrende fankultur godt på vej – for eksempel da de i 2009 overtog tifo-udvalget på Nedre C efter mange år som hjælpere. De er begge to af den opfattelse, at kvinder kan bidrage til meget mere, end de får lov til nu.

"Der er desværre ikke mange piger, der får lov at deltage i tifoarbejdet i dag, og det synes jeg er enormt ærgerligt, for man burde hellere uddelegere arbejdet efter kompetencer end at gå så højt op i kønnene. Jeg kan i hvert fald huske, at Sascha og jeg knoklede og var enormt stædige, for ingen skulle fortælle os som piger, at der var noget vi ikke kunne," fortæller Katinka.

Hvis man ser bort fra det nuværende tifoudvalg, så har der til gengæld altid været en historik med mange aktive kvindelige frivillige i fanklubben. Det tror Sascha og Katinka, at der er flere årsager til.

"Jeg tror, det er fordi kvinder fra naturens side har et større omsorgsgen, og det er en anden måde at komme tættere på 'miljøet' på," forklarer Sascha og Katinka stemmer i: "Vi er jo også to kvinder på fanklubbens kontor, hvilket de fleste faktisk bliver forundrede over, men vi har begge en historie og erfaring inden for F.C. København og fanklubben som ikke kan fås mange andre steder. Vi kan også både være skrappe og moderlige, hvis der er brug for det – og det er der faktisk rigtig tit. Der kommer ofte unge mænd og snakker om hverdagens problemer, og her lytter vi selvfølgelig gerne. Vi sætter en kæmpe ære i, at de kommer til os for råd. Den slags tror jeg ikke, mænd kan håndtere på helt samme måde, for så ville de jo ikke komme til os".

Sektion 12

Nanna, Emilie, Rebecca & Camilla havde ikke drømt om, at fodbolden skulle føre dem sammen. De kendte ikke hinanden, inden de begyndte at gå til fodbold, men F.C. København var grunden til, at de dannede deres egen lille gruppe af Sektion 12-kvinder. De betegner selv deres gruppe for meget dynamisk og deres seneste medlem er Emilie, der kom med i gruppen for ca. fire år siden.

For Nannas vedkommende startede kærligheden til fodbold med, at hendes far tog hende med til landsholdskampe som 12-årig. Med tiden begyndte hendes mor at tage med til kampene – men denne gang blev landsholdsbold skiftet ud med F.C. Københavns kampe.

"Det var på hendes initiativ, men jeg blev bidt af det. Hun havde mig med, og jeg tænkte: 'Det her er sgu meget fedt'," fortæller Nanna.

Emilie derimod spillede selv fodbold fra barnsben, men da en skade satte en stopper for hendes fodboldkarriere, måtte hun have sit fodboldfix på en anden måde. Det blev hendes søster og hendes daværende kæreste, der tog hende med på Sektionen for første gang.

Både Nanna og Emilie er enige om, at både spillet på banen, det sociale og stemningen var det, der tiltrak dem ved fodbolden. "…Og så de destinationer man kommer til, når der spilles europæiske kampe, som man ellers ikke var kommet til," tilføjer Nanna.

For Camillas vedkommende var det noget helt andet, der tiltrak hende ved de faste ture på stadion.

"Det var det at kunne råbe og skrige til kampene. Det var det 100 procent. Det var den måde, jeg begyndte at gå til fodbold på. Jeg kunne få lov til at afreagere på stadion og herefter kom det sociale," forklarer hun.

Det er, hvad man gør det til

De fire kvinder synes for det meste, at det er uproblematisk at være kvindelig fan – men så nemt har det ikke altid været for dem at gå til fodbold, og de oplever stadig indimellem, at der kommer kommentarer rettet mod deres køn.

"Man skal bevise sit værd på en lidt anden måde, når man som kvinde starter med at gå til fodbold," fortæller Nanna, og det kan Rebecca nikke genkendende til: "Da jeg

startede tilbage i sin tid, så kom jeg med min daværende kæreste, og jeg blev kendt på tribunen som ‘hans’ kæreste. Da vi så ikke længere var sammen, og jeg blev single, så troede folk, at jeg bare skulle ud og score og bolle rundt – og det var jo overhovedet ikke derfor, jeg fortsatte med at komme til kampene”.

De er alle af den overbevisning, at det at blive accepteret som kvinde på stadion i høj grad handler om, hvordan du opfører dig, når du er til kamp.

“At være kvinde på tribunen handler nok mest om, hvad man selv gør det til. Jeg tror, at det er ligesom på arbejdspladser, og at det i virkeligheden handler meget om gensidig respekt,” fortæller Rebecca. Selvom de stadig af og til møder fordomme relateret til deres køn, så føler de sig i dag alle fire accepteret på tribunen.

“Fordommene omkring kvinder på tribunen er jo, at de udelukkende er der for ‘at knalde rundt’,” siger Emilie og Nanna tilføjer: “Som Rebecca også sagde, så handler det lidt om, hvad man selv gør det til og om hvor meget man hviler i det selv. Hvis man selv er klar over, hvad ens intentioner er, så er det nemmere at lukke fordommene ude”.

Ifølge Emilie kan én af grundene til, at de i dag er accepterede på tribunen være, fordi de følger spillets regler.

“Vi ved jo godt, hvor grænserne går. Vi blander os ikke i de ting, som vi ved, mændene gerne vil have for sig selv. Af den årsag bliver vi også accepterede. Vi tænker lige lidt længere og går ikke med til alt det, der ikke rager os,” forklarer hun. Her lægger Nanna ligeledes vægt på, at det også er vigtigt at sætte egne grænser: “Man skal både kende de grænser, der er, men man skal også sætte grænser for sig selv. Er der noget man ikke synes er okay, så skal man sige fra, når man føler det bliver for meget”.

Det går den rigtige vej

Ingen af kvinderne er i tvivl om, at der er meget, der har ændret sig på Sektion 12, siden de startede med at komme, og de mener også, at det er meget nemmere at komme som kvinde i dag, hvis blot du er der for fodboldens skyld.

“Det er mit indtryk, at det tit er sådan med piger, at de lige kommer til en pokalkamp og fortsætter måske videre med på baren bagefter, men så ser man dem heller ikke igen, før der igen spilles en stor kamp. Jeg tror generelt, at det er nogenlunde nemt at blive accepteret i dag, hvis bare man dukker op og er der til kampene og behandler andre ordentligt. Er du som pige god ved andre drenge og piger, så tror jeg faktisk fint, du bliver accepteret,” supplerer Rebecca, der også har bidt mærke i, at der er flere kvinder, der kommer i grupper, og det mener hun også er en fordel for dem.

“Hvis jeg i dag begyndte at gå til fodbold sammen med 10 veninder, så havde vi jo altid bare hinanden og slet ikke behov for andres accept”.

Selvom alle fire synes, at det er positivt med den fremgang, der kan øjnes på stadion, når det kommer til kvinders accept, så er de også selv af den opfattelse, at de kvinder, der er der mere for opmærksomhedens end for fodboldens skyld kan være udfordrende.

“Jeg synes, det er så ærgerligt og irriterende, når nu vi har kæmpet for at få en vis respekt og er blevet accepteret som kvinder herinde. Det har taget rigtig lang tid – i hvert fald for mig – og så er det skidt, at der er mange, der bare kan komme og ødelægge det for alle os andre med deres dårlige opførsel,” fortæller Emilie, der bakkes op af Nanna: “Der har været perioder, hvor det har stået helt skidt til, og det er bare en ond cirkel, for man bliver selv mere fjendtlig over for nye piger, fordi man udmærket godt ved, at den slags typer er grunden til, at man selv har haft det svært til fodbold”.

Kvinderne beskriver det som ‘A man’s world’, og det har de som kvinder accepteret. Grunden til at der ikke helt er ligestilling på Sektionen endnu, mener Nanna blandt andet skyldes, at mændene ikke helt har vænnet sig til kvinder på tribunen – og så tror hun også, det hænger sammen med det miljø, de har været med til at skabe.

“Jeg tror, det handler om, at der er nogle fyre, der har gjort virkelig meget for miljøet i rigtig mange år – og jeg tror, at miljøet stadig er så ungt i Danmark og især FCK, at der kommer til at gå mange år, før det kommer til at være helt lige – selvom jeg alligevel synes, der allerede er sket en forbedring,” forklarer hun.

HUSK

DIT MEDLEMSKORT
GIVER DIG BILLIGERE UDEBANETURE MED FANCLUBBEN
OG 10% PÅ MERCHANDISE I FANSHOPPEN

BILLETTER, GAVEKORT & ENKELTE SPECIALVARER UNDTAGET

F.C. KØBENHAVN FANSHOP / OFFICIAL FCK MERCHANDISE

Foto: Thomas Sjørup

Victor Nelsson

På kort tid har Victor Nelsson etableret sig som fast mand i F.C. København. Skridtet til hovedstaden kalder han et naturligt step i karrieren, og han nyder hver dag det pres, han mærker i og omkring klubben.

Af Simone Overgaard Aaberg

28 kampe ud af 29 mulige*. Victor Nelsson har mange minutter i benene – rigtig mange. Selvom det 21-årige forsvarstalent både er ung, nytilkommet og ikke er ene mand om at kunne spille i midterforsvaret, så tøver han ikke i sit svar på spørgsmålet om, hvorvidt han havde regnet med så meget spilletid.

"Jeg ved, at det er de bedste elleve, der spiller – sådan er det mere eller mindre i alle klubber. Der er selvfølgelig lidt større konkurrence i F.C. København end i min tidligere klub… Men jeg tror på mig selv. Så nej, jeg er ikke overrasket".

Da Victor Nelsson i sommers skrev under med F.C. København, var det særligt klubbens størrelse og udsigten til europæisk fodbold, der var tiltalende. Drømmen om at spille i en klub på en 'højere hylde', som han beskriver det – og her gik kontrakten med FCK op i en højere enhed.

"Jeg havde rundet 99 kampe i Nordsjælland, og vi havde lagt en plan for mig, dengang jeg skrev under med dem, at jeg skulle videre på et tidspunkt. Sådan er det med alle unge spillere, som gør det godt, og sådan var det også for mig. Jeg var anfører, trængte til ny luft og ville gerne videre i min karriere til en større klub, hvor jeg kunne udvikle mig endnu mere," fortæller Nelsson om det, der var 'et helt naturligt skridt'.

> "Jeg tror på mig selv. Så nej, jeg er ikke overrasket"
>
> -Victor Nelsson om mængden af spilletid

En læreproces

Der gik ikke mange kampe før, at Victor Nelsson fik brug for sine erfaringer fra anførerrollen i F.C. Nordsjælland og senest på det danske U21-landshold. Allerede i sin femte officielle kamp for Byens Hold placerede Zeca anførerbindet på Nelssons overarm, da kaptajnen efter en times spil mod The New Saints blev skiftet ud.

"Det var fedt, at Ståle gav mig tilliden og anførerbindet. Jeg var anfører sidste år i Nordsjælland og er anfører nu på U21 landsholdet, så det er ikke helt uvant for mig. Men det er klart, at når man har været så kort tid i en ny gruppe, så havde jeg ikke lige troet det. Det var fedt – et klap på skulderen," lyder det fra Nelsson, der dog ikke regner med at overtage anførerbindet lige foreløbigt.

"Selvfølgelig går man og drømmer om det, det er klart. Men jeg er bevidst om, at vi har en fantastisk anfører i Zeca nu, der gør det helt fantastisk og altid arbejder alt, han kan. Så jeg ser det ikke lige forløbeligt. Men det ligger okay naturligt til mig at tage det ansvar, selvom jeg kun lige er fyldt 21".

Victor Nelsson er bevidst om, at han stadig er i en læreproces, og derfor får han gavn af både de positive såvel som negative oplevelser, der følger med fodbolden. Af den grund suger han det også til sig, når Ståle giver feedback på hans præstationer.

"Når Ståle er ude med riven og sige nogle ting – det er, hvad det er. Det tager jeg ikke så tungt, for i de situationer har han jo ret. Jeg er stadig meget ung, og det handler om at lære efter hver kamp og hver gang jeg får muligheden for at snakke med Ståle og få feedback," fortæller han og roser Ståle for at sætte store krav til sine spillere.

* Da bladet gik i trykken

Det kræver lidt ekstra mentalt

Til trods for, at han er den spiller, der har spillet flest kampe for klubben i første halvdel af sæson 20/21, så er kroppen stadig godt med. Noget han blandt andet kan takke klubbens stab for, der efter hver kamp sørger for den rette behandling. Og så har et godt måltid, masser af søvn og abstrahering for fodbold også meget at skulle have sagt.

"Efter en kamp tager jeg hjem og er sammen med min kæreste i lejligheden, ser noget TV og får noget godt at spise. Senere på aftenen – ikke for sent, selvfølgelig – ses jeg måske med nogle venner, slapper af og sørger for ikke at snakke så meget om fodbold," forklarer Nelsson og lægger vægt på, at der mentalt kan være brug for at tage afstand til fodbolden efter kamp og træning:

"Når jeg er hjemme, kan jeg godt lide, at der ikke skal gå så meget fodbold i den. Så det ikke bliver ren 'fodbold, fodbold, fodbold'. I stedet kan jeg godt lide at lave noget andet, snakke om noget andet og se noget andet i TV'et. Det virker godt for mig".

> "FCK er en større klub, og man skal lære at kunne spille og leve med det pres, der er"
>
> Victor Nelsson

Ifølge Victor Nelsson er det fysiske aspekt ved at spille 3-4 kampe om ugen ikke et problem – tværtimod nyder han at have et stramt kampprogram og tage del i både europæiske og nationale kampe. Mentalt kræver det dog lidt ekstra.

"Kroppen har det godt, og jeg kan godt lide at spille kampe hver 3-4 dag. Det er mere mentalt, hvor man kun lige når at lukke ned for forrige kamp og så næste dag er der kamp igen. Men det er ikke noget problem – man skal bare lige gøre en ekstra indsats," siger han.

Er faldet godt til

Selvom skiftet fra F.C. Nordsjælland ikke krævede den større omstilling rent flyttemæssigt – blot 1,5 km fra København til Frederiksberg – så er der på det spillemæssige plan sket større forandringer.

"Der var spillemæssige ting, jeg skulle ind i til at starte med; ting man gør anderledes i F.C. København end i F.C. Nordsjælland – blandt andet taktisk. Derudover er FCK en større klub, og man skal lære at kunne spille og leve med det pres, der er omkring klubben. Vi kan ikke gå ud og levere en dårlig indsats, for så får man byen og alle fansene på nakken," fortæller Nelsson.

Han nævner særligt det pres, der er, når holdet spiller europæisk og det i endnu højere grad handler om at holde konstant fokus.

"Der kan man ikke bare tage en pause, for det er nogle dygtige modstandere og så får de bare en chance eller et mål".

Men det høje pres skræmmer ikke Victor Nelsson, der ser dét og et højt konkurrencemiljø som ting, der er med til at udvikle ham som spiller. Selv føler han, at han efter et lille halvt års tid er faldet godt på plads i klubben, og han ser frem til at kunne bidrage med endnu mere på den anden side af vinteren.

"Overordnet set er jeg tilfreds, men jeg ved også godt, at der er mere i vente. Jeg ser gerne, at jeg trods min unge alder bliver lidt mere en leder inde på banen. De første 10-15 kampe havde jeg især fokus på, at det defensive skulle være i orden og så ville jeg lige så stille udvikle mig med bolden – det er gået fint, og jeg håber, det fortsætter i den retning," slutter Victor Nelsson.

Fotos: Allan Høghholm og Andreas Konnerup

Jul i Fanshoppen

HOME JERSEY 19/20

ZNE
SPILLERNES OFFICIELLE REJSETØJ

ÅBNINGSTIDER I SHOPPEN
Mandag til fredag: 10:00 - 18:00
Lørdag: 10:00 - 16:00
Søndag: 11:00 - 16:00

KØB DINE JULEGAVER PRÆCIS NÅR DET PASSER DIG
FCKFanshop.dk har åbent døgnet rundt
Bestil online frem til d. 20. december kl. 12:00 og modtag gaven inden jul
Fanshoppen på Øster Allé har åbent til og med d. 23. december kl. 18:00
Julegaver kan byttes frem til og med søndag d. 12. januar 2020.

WWW.FCKFANSHOP.DK | FCK FANSHOP ØSTER ALLÉ 56 - 2100 KØBENHAVN Ø

DE DANSKE MES
VI ER FCK
STEWARD
PARKEN
STEWARD
STEWARD
STEWARD
PARKEN

STEWARD
PARKEN
STEWARD
STEWARD
STEWARD

10 skarpe til Jens Stage

Det var under stor bevågenhed, da Jens Stage skiftede fra AGF til F.C. København i sommer. Siden skiftet har det ikke skortet på spilletid for den 23-årige midtbaneslider. Kom tættere på Jens Stage og hør, hvordan den første tid i hovedstaden har været.

Af Christian Thomsen

Hvordan er det at være i København?
Det er fantastisk at være her i klubben, og byen lærer jeg bedre og bedre at kende. Det eneste negative er, at der er tre timer hjem til familien, kæresten og vennerne. Det kan godt være lidt træls. Men sådan er det. Så må jeg bare sørge for at invitere dem over eller komme over og besøge dem. Det er sådan, det er, og det vidste jeg også godt, da jeg skiftede. Men byen er dejlig, og folk herude tager sig af én, så man ikke bare føler sig alene om det hele. De er gode til at hjælpe i klubben.

Ser du nogle af spillerne privat?
Ja, det gør jeg da. Vi kan finde på at drikke en kop kaffe, og vi har også set noget koncert sammen. Der er heldigvis en stor gruppe, som jeg snakker meget med.

Havde du regnet med at få så meget spilletid?
Nej, jeg havde ikke regnet med at spille så mange kampe, som jeg har gjort. Jeg regnede med, at jeg kunne konkurrere om at spille i mere eller mindre hver kamp, og så ville jeg være inde i nogle kampe, og ude i andre. Men det handler om at overbevise træneren om, at han kan stole på en, og jeg har knoklet fra første dag ude på træningsbanen for at få lov at spille. Og selvom konkurrencen herovre er helt enorm, så har det kastet spilletid af sig. Jeg føler, at Ståle har givet mig nogle muligheder, og jeg forsøger at betale tilbage for den tillid, jeg får. Der er også flere kampe herovre på grund af Europa, og det var også en af tankerne, at det kunne jo godt være, at jeg ikke kunne spille alle kampene i Superligaen, men der er også Europa og pokalturneringen. Så selv hvis jeg var lige uden for startopstillingen, så ville jeg få mange kampe, fordi vi spiller så ofte.

Hvad har været den største omvæltning siden du skiftede fra AGF til FCK?
Antallet af kampe. I AGF var der en hel træningsuge hver gang, og der var langt mere intervalspil og mere gang i den til træning. Herovre handler det om at spille en kamp og så blive klar til den næste, fordi der er så mange af dem. Kampene kommer enormt hurtigt, og det synes jeg er kanon fedt, fordi man bliver presset på en fed måde. Det er lidt en omvæltning fra tiden i AGF.

Hvordan var det at gå fra at være publikumsfavorit i AGF til at være Jens i København?
Det har været fint. Det var fedt, at folk i Aarhus syntes om det, jeg lavede, og at de rigtig godt kunne lide mig. Men der var også rigtig mange opgaver forbundet med at være Jens i Aarhus - uden for banen, i omklædningsområdet og med fans og presse. Selvom jeg elskede at have det ansvar, så følte jeg også nogle gange, at det kunne tage to procent af min egen personlige udvikling på banen. Jeg udviklede mig som person og som leder, men jeg følte, at jeg gerne ville rykke mig endnu mere på banen. Og ved at komme herover, hvor der er andre, der tager al rampelyset, så kan jeg få lov til at udfordre mig på det, jeg gerne vil blive bedre til lige nu. Og det er at blive en bedre fodboldspiller inde på banen. Mentalt skulle jeg kunne holde til meget i AGF, og det ville jeg bestemt ikke have været foruden, for det gjorde mig til en bedre fodboldspiller. Men der er flere aspekter i at være fodboldspiller, og jeg er glad for, at jeg nu kan prøve at pleje en anden del af det. Det er nok meget sundt.

Hvor vil du helst spille på banen?
Det kommer an på formationen. Men central midtbane er nok en af de bedste pladser, synes jeg. Om

det er i bunden, oppe foran eller i en lidt mere flad 4-4-2, det er lidt efter behag. Jeg synes, at det er fedt at spille central midtbane, og det er også dér, at jeg føler, at jeg er bedst. Men jeg plejer at sige, at min yndlingsplads er at starte inde.

Hvordan er det at spille sammen med Zeca og Falk på midten?

Zeca og Falk er de to bedste midtbanespillere i Superligaen, og dem kunne jeg godt se mig selv læne mig lidt op af. Men selvom det nok er mig, der har mest at lære af de to - for jeg er også lidt yngre - så prøver jeg da også at give dem noget af det, jeg kan. Vi tre er meget forskellige, og det er fedt, for så føler man mere, at man hjælper hinanden i stedet for at kæmpe mod hinanden. I én kamp vil træneren måske have dén type, og så giver det sig selv, at så skal de to spille. Og så er der en anden kamp, hvor han vil have noget andet, og så skal dén og dén spille. Men vi prøver at hjælpe hinanden. For eksempel så kan Falk vende på en tallerken, og det prøver jeg at kigge på og se, hvordan han positionerer sig i forhold til at modtage bolden. Jeg prøver at se, om jeg kan bruge noget af det i mit spil. Og uden at være sikker, så kan det være, at Falk også kigger på mig og tænker, at mit pres er rigtigt godt, og så kan det være, at han kan tage noget med derfra. Jeg synes, at det er fedt, at man hjælper hinanden på pladsen i stedet for at have spidste albuer.

Hvad er den største oplevelse, du har haft som fodboldspiller?

Det var nok de to kampe imod Røde Stjerne. Både ude og hjemme var det vanvittigt med fulde stadions, enorm stemning og to fantastiske kulisser. Og så var intensiteten på banen den højeste, jeg nogensinde har prøvet. Der blev ikke givet en centimeter, og man blev nødt til at kæmpe for det hele. Samtidig var det en taktisk rigtig svær men også sjov udfordring, fordi det blev så tæt, og holdene pressede hinanden til det yderste. Så både på banen og på tribunen er det nok den største oplevelse, jeg har haft.

Hvem er den bedste spiller, du har spillet over for?

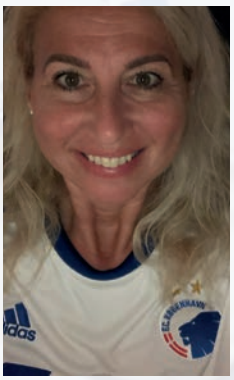
Det må være en fra det Shakhtar Donetsk-hold, vi spillede mod på træningslejren i sommer. Det var fuldstændigt outstanding, så gode de var. Det har jeg aldrig prøvet magen til. De var hurtige og gode. Så det må være nogle fra deres hold, for dér fik vi lov at knokle for det. De var så sikre med bolden og umulige at komme i nærheden af. Det kan godt være, at vi havde mere fysisk pondus, end de havde, fordi de var lidt lavere, men når du ikke kan komme i nærheden af dem, så kan du ikke komme i fysisk duel, og så får man ikke chancen for at tage bolden fra dem. Ham Taison, der spillede for dem, det er nok en af de bedste, jeg nogensinde har spillet over for.

Hvad ville du lave, hvis du ikke var fodboldspiller?

Noget med mennesker måske. Jeg har det godt i større grupper, og jeg kan godt lide, når større grupper fungerer. Jeg føler også selv, at jeg kan være med til at få en gruppe til at fungere. Det var også noget af det ansvar, jeg fik i AGF i en tidlig alder. Jeg ved ikke, om det så skulle være noget HR-arbejde, men i hvert fald noget med grupper og gruppedynamikker.

ÅRETS FAN 2019

– Nominerede –

Christina Pabijan

Plads i Parken: Sektion 12
Har været FCK-fan i: 27 år
Nomineredes alder: år
Begrundelse for nominering:
Behøver man overhovedt skrive noget? Christina har et FCK-budget – hver en mønt bliver brugt på FCK.

Simon Kopeinig

Plads i Parken: Sektion 12
Har været FCK-fan i: 11 år
Nomineredes alder: 23 år
Begrundelse for nominering:
Simon har udvist kæmpe engagement i tifoarbejdet og har fulgt FCK i tykt og tyndt i mange år, ude såvel som hjemme, i både indland og udland. Derudover så har Simon, trods at være bosat i Hamburg, set over 70% af alle F.C. Københavns kampe i 2019.

Dannie Hurup

Plads i Parken: Sektion 12
Har været FCK-fan i: 27 år
Nomineredes alder: 33 år
Begrundelse for nominering: Dannie Hurup Larsen er nomineret af sin kæreste. Dannie lever og ånder for FCK. Han er meget dedikeret, og han kommer til alle de kampe, han overhovedet kan – både ude og hjemme.

Frank Qvist

Plads i Parken: C14
Har været FCK-fan i: 28 år
Nomineredes alder: 48 år
Begrundelse for nominering: Manden er så dedikeret, at han har en tatovering med løven på sit ben. Han har været med i nogle FCK-reklamer og var i år med i en Carlsberg-reklame fra guldmarchen. Han tager ud og ser træningerne, når han har fri, og han deltager i stort set alt i og omkring FCK.

Fredy Larsen

Plads i Parken: Nedre C
Har været FCK-fan i: 27 år
Nomineredes alder: 91 år
Begrundelse for nominering:
Fredy er en trofast og loyal fan på C-tribunen og måske den ældste i parken, men han kan nu ikke længere klare de mange trapper. Det afholder ham ikke fra at følge sit elskede hold, så nu sidder han fast foran fjernsynet til hver eneste kamp.

Hans Henrik Westerling

Plads i Parken: C13
Har været FCK-fan i: 7 år
Nomineredes alder: 73 år
Begrundelse for nominering: Min farfar brækkede hoften 10 dage inden guldderbyet i foråret, men den kamp var i hans øjne så vigtig, at han trods at have været sengeliggende i 10 dage bare måtte være med til festen. Med krykker og en pude under armen tog han afsted, men stod som altid op og sang med.

Iwan Zabinski

Plads i Parken: Nedre C
Har været FCK-fan i: 20 år
Nomineredes alder: 53 år
Begrundelse for nominering:
Han er en god fan, og er der altid. Når det går ned af bakke, så kommer han alligevel.

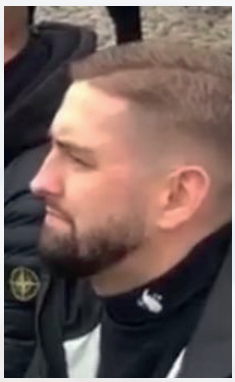
Jeanne Esdam

Plads i Parken: Den bedste plads man kan få
Har været FCK-fan i: 45 år
Nomineredes alder: 53 år
Begrundelse for nominering:
Hun hækler tæpper med FCK-logo. Har hæklet en dukke med FCK-tøj og en tilhørende bold. Hun ser kampene både i TV'et og i Parken – og går ikke glip af nogle kampe.

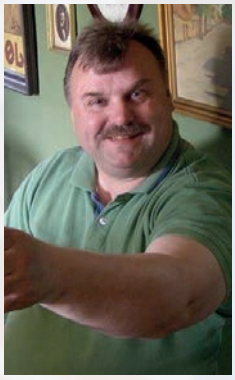
Magnus Clausen

Plads i Parken: Tårnet, Sektion 12
Har været FCK-fan i: 24 år
Nomineredes alder: 24 år
Begrundelse for nominering: Ingen i det Københavnske fanunivers kommer i nærheden af det engagement, Magnus smider for dagen – ikke kun ift. hans arbejde på kampdage, men også arbejdet med tifoer og det generelle fanarbejde. Han har over 30 europæiske kampe i streg og er selvfølgelig til alle hjemme og udekampe.

Mikkel

Plads i Parken: Sektion 12
Har været FCK-fan i: 25 år
Nomineredes alder: 25 år
Begrundelse for nominering: Mikkel er ALTID på plads i Parken. Jeg ser tit og ofte, at han tømmer sin konto for at komme med på Away i Europa. Hans passion skal påskønnes – det fortjener han virkelig.

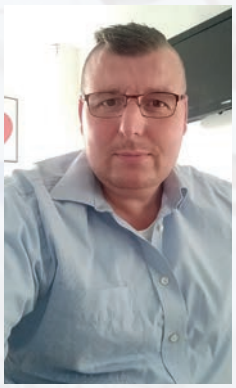
Per Hansen

Plads i Parken: C14
Har været FCK-fan i: 27 år
Nomineredes alder: 56 år
Begrundelse for nominering: Per er årets fan, fordi han aldrig går glip af en FCK-kamp. Han tager troligt med toget søndag efter søndag turen fra Herfølge til Østerbro – uanset vind og vejr. Per er en mand, der har FCK dybt i hjertet.

Tonni Jensen

Plads i Parken: Sektion 12
Har været FCK-fan i: 27 år
Nomineredes alder: 38 år
Begrundelse for nominering: Tonni har nomineret sig selv som Årets Fan 2019. I forbindelse med kampen mod Esbjerg d. 20. oktober holdt Tonni en flot mindecermoni for sin nyligt afdøde mor, Vivi, der også var kæmpe FCK-fan.

Michael Due Jensen

Plads i Parken: Nedre C
Har været FCK-fan i: 27 år
Nomineredes alder: 43 år
Begrundelse for nominering: Camilla mener, at Michael fortjener titlen som 'Årets Fan 2019'.

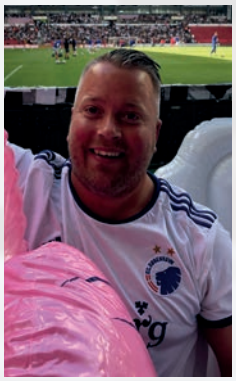
Ole Richard Gravesen

Plads i Parken: Sektion 12
Har været FCK-fan i: 27 år
Nomineredes alder: 51 år
Begrundelse for nominering: Han lever og ånder for FCK – og før var det B1903. Man er slet ikke i tvivl om hans passion, når man kommer hjem til ham, for hans stue er fyldt med FCK-halstørklæder, glas, flasker, spillertrøjer og meget mere. Han har dedikeret sit hjem og liv så meget til FCK – en ægte fan.

Cecilie Kragh Friis

Plads i Parken: Sektion 12
Har været FCK-fan i: 18 år
Nomineredes alder: 18 år
Begrundelse for nominering: Cecilie mener at hun bør være Årets Fan 2019

Torben Hinrichsen

Plads i Parken: C14
Har været FCK-fan i: 25 år
Nomineredes alder: 36 år
Begrundelse for nominering: Chris nominerer Torben, fordi han altid står i parken, han bruger rigtig mange penge på FCK-trøjer, gerne flere per sæson, og tager afsted på alle Away-turene. Torben har også opdraget sin datter til at være stor FCK-fan, og dette kan man jo ikke andet end at smile af.

ÅRETS FAN

– Vinderen –

Der var overvældende mange nomineringer til Årets Fan 2019, og det var svært at vælge – for hvad er det egentlig der afgør, hvornår man er mere fan end alle andre? Kunne vi give alle nominerede titlen, så havde vi gjort det, for man er jo fan på hver sin måde og for familie og bekendte er der slet ikke tvivl om, at man er årets mest dedikerede fan, når man weekend efter weekend bruger både tid og penge på F.C. København og vælger fødselsdage og andre vigtige livsbegivenheder fra, fordi man skal til fodbold. Kæmpe stor tak til alle jer, der har nomineret jeres familiemedlemmer eller venner. Tak, fordi I bærer over med os fodboldfans. En mindst ligeså stor tak skal lyde til alle jer, der er nominerede – tak, fordi I støtter i medgang og modgang og tak, fordi I er så store ambassadører for klubben, vi alle elsker.

Magnus Clausen

For at vælge den helt rigtige til Årets Fan i år, har vi kigget på mange forskellige parametre. Det skulle selvfølgelig være en kæmpe fan, men det skulle også være én med engagement i det københavnske fanmiljø og evnen til at være et forbillede for alle andre på tribunen. Derfor faldt valget på Magnus Clausen. Clausen (som han kaldes) er for tiden en af de allervigtigste skikkelser på tribunen. Han er nemlig ikke bare dedikeret fan, han har viet hele sit liv til tribunen. Som capo på Sektion 12 er han det største forbillede for den nuværende generation, og han er altid i centrum, når alle øjne hviler på ham i tårnet. Det er et forpligtende erhverv, og der følger et enormt ansvar med, som Clausen løfter på den fineste måde. Han rejser, han ånder og han lever for F.C. København, og derfor fortjener han bestemt prisen som 'Årets Fan 2019'. Stort tillykke til Clausen med titlen.

Venner & fjender

Af Lars Thor

Carlos Zeca

Medgivet, at den måske er lidt letkøbt, men alligevel vil vi gerne fremhæve, hvor begejstrede vi er for vores kaptajn. Og med hans kontraktforlængelse, bliver man bare endnu gladere for ham.

Glen Riddersholm

Hvem havde set den komme? Okay, måske bliver Glen aldrig rigtig en ven af huset, men han får nu alligevel en plads i denne udgave af listen for sin kritik af DBU's Programudvalg.

Frøken Fortuna

Kald det held, lykkens gudinde eller noget helt tredje. Men faktum er, at vi på trods af skader til flere profiler har været yderst heldige med at få point i flere af efterårets kampe. Kampe, der snildt kunne have betydet farvel til mesterskabet, pokalturneringen og drømmen om europæisk fodbold efter vinterpausen. I stedet ligger vi (i skrivende stund) nummer et i vores Europa League-pulje, skal spille kvartfinale i DBU Pokalen og ja, selv med syv point op til FCM, stadig med i kampen om at genvinde DM-guldet.

Kanonslag

Nej, kanonslag til fodboldkampe er ikke fede og kommer aldrig til at være det. De bare skal holdes langt væk fra fodbold, det gælder både til marcher og på og udenfor stadion.

DBU's Programudvalg

Det kan ikke komme bag på de fleste, at DBU's Programudvalg er med på listen, igen, igen. Endnu en gang er der blevet sammensat et kampprogram, der bl.a. har budt på pokalkamp presset ind i et travlt kampprogram, en lørdagskamp i Hadersley efterfulgt af en tirsdagstur til Beograd, og et derby kort tid efter en runde i Europa League. Et derby, der desuden skal spilles i kirketiden, hvilket ikke bør komme som en overraskelse for nogen i DBU.

Skader

Ingen kan være ven med fodboldens største fjende, og i år er det som om, at fjendskabet har nået nye højder. Først med en skade til Boilesen, der holder ham ude til 2020, dernæst skader til både Jonas Wind og Dame N'Doye, hvoraf førstnævnte er ude for sæsonen. Læg dertil diverse småskader til andre bærende kræfter, og du har opskriften på en sæson, der kunne være gået helt i vasken, men heldigvis ikke er helt afgjort endnu.

Af Simone Overgaard Aaberg
Foto: Thomas Sjørup

Mere end en fodboldfrue

Bag de fleste fodboldspillere står en kvinde, der trofast bakker op om både karrieren og på hjemmefronten. De står altid klar til at rykke teltpælene op og sadle hele livet om, hvis deres kærestes profession kræver det – samtidig skal de forsøge at balancere den til tider ustabile tilværelse med egne drømme og mål. Débora Cardoso er 28 år, portugisisk, bosat i Danmark – og så er hun kærester med klubbens anfører.

For godt et år siden blev Déboras liv vendt på hovedet. Sammen med nogle gode veninder var hun ude til en af de mange festlige begivenheder, der finder sted i Lissabon, når julen nærmer sig. Egentlig var hun efter mange timers snakken og dansen blevet så træt, at hun spurgte sin veninde, om de ikke skulle tage hjem. Men veninden mente, at der lige var én, hun skulle møde først. Uden anelse om, hvem han var, blev hun præsenteret for Zeca.

"Jeg ville virkelig gerne hjem fra festen, for jeg var så træt. Men så introducerede min veninde mig for Zeca, og han var simpelthen så sød. Vi begyndte at snakke og jeg følte ret hurtigt, at der var en kemi. Der glemte jeg alt om, at jeg var træt," fortæller Débora, hvis fulde navn er Débora Carvalho Meneses Gouveia Cardoso – men hun holder sig selv til den kortere version: Débora Cardoso.

Selvom Zeca er en yderst populær herre både i Danmark og Grækenland, fortæller Débora, at folk i Portugal – hvor han er født og opvokset – ikke genkender hans navn. Og hun var ingen undtagelse. Derfor kom det også som lidt af et chok, at Zeca egentlig kun var på juleferie og inden længe skulle retur til Danmark. Hun kunne ikke slippe tanken om ham – og det samme gjaldt for ham. Derfor tilbragte de så meget tid sammen som muligt i den måned, hvor de begge stadig befandt sig i Lissabon.

"Det hele skete meget hurtigt, for vi vidste, at han skulle tilbage til Danmark. Jeg var grædefærdig, da han tog afsted, for jeg var blevet så glad for ham," fortæller Débora. Hun var hurtigt klar over, at hun blev nødt til at handle.

"Tre dage efter han tog afsted, bookede jeg en billet til København. Til at starte med blev jeg en uge, men det blev til en uge til og så ved jeg egentlig ikke helt, hvornår det præcist skete, men pludselig var jeg her bare fast".

Fra det trygge Lissabon til ukendte København

Débora har tilbragt hele sit liv i Lissabon. Der er der, hun er født, opvokset og har studeret fem år på universitetet. Adressen har altid være i den portugisiske hovedstad, og det er der, hun har hele sit sociale liv i form af familie og venner. Det er den by, hun føler absolut størst tilknytning til, og det var derfor en omvæltning af de store, da hun pakkede sine kufferter og flyttede ind hos Zeca i København tilbage i januar 2019.

"Hvis du spurgte mig for et år siden, havde jeg aldrig troet, at jeg skulle flytte væk fra Lissabon. Jeg er meget tæt med mine venner og familie, så det havde jeg svært ved at forestille mig. Men så dukkede Zeca op," forklarer hun.

Selvom der er langt fra de trygge rammer i Lissabon til de stadig mere ukendte i København, så er hun glad for, at hun tog springet, og hun er ikke i tvivl om, at hvis Zecas arbejde krævede, at hun igen skulle prøve kræfter med et andet land, så var hun også klar på det – både for hendes egen og hans skyld.

"Jeg ved, at jeg vil være der, hvor Zeca er. Hvis han skulle til et andet land, så tog jeg også med. Vi er vigtige for hinanden – for jeg ved, at det psykologiske aspekt ved en fodboldspillers liv er vigtigt, og her er personlige relationer også afgørende. Vi bruger meget tid på at snakke om, hvad der er godt, hvad der ikke er godt, og hvordan vi kan forbedre tingene, så det er så optimalt som muligt for ham," fortæller Débora.

Med det sagt, er hun glad for, at tilværelsen for nu er i

København. En by, som hun kalder både velorganiseret, inspirerende og et godt eksempel for resten af Europa. Den inspirerende del skyldes særligt hendes interesse for stilfuldt design, der er gået fra at være en hobby til forretning. Én ud af tre beskæftigelser, hun arbejder med til dagligt.

Rejser 3000 kilometer for arbejdet

Selvom hun ikke var i tvivl om, at det var den rigtige beslutning at rykke for kærligheden, så skaber det nogle udfordringer i hverdagen, når man er bosat i ét land og driver virksomheder i et andet.

> "Jeg kan arbejde hjemmefra det meste af tiden, men når jeg skal mødes med samarbejdspartnere og mulige købere, er jeg nødt til at tage til Lissabon"
>
> - Débora

Tilbage i Lissabon er Débora medejer af en sushirestaurant og har flere lejligheder, der lejes ud gennem AirBnb. Begge ting laver hun i fællesskab med samarbejdspartnere, for andet havde været umuligt, når der er lige godt 3000 kilometer mellem hendes bopæl og arbejdsplads.

"Jeg kan arbejde hjemmefra det meste af tiden, men når jeg skal mødes med samarbejdspartnere og mulige købere, er jeg nødt til at tage til Lissabon. Men det er ikke et problem, for der er regelmæssige fly til Lissabon, og det tager ikke mere end tre timer – så det kunne være værre," fortæller Débora, der ikke længere er skræmt af afstanden mellem de to byer.

Udover de to forretninger, hun driver i samarbejde med andre, så er hun netop i gang med at lancere sit eget brand, så hun for alvor kan kombinere sin største interesse med business. For selvom hendes uddannelse er indenfor management og strategi, så er det indretningsdesign, der er hendes passion. Derfor tog hun også et ét års kursus under sin afhandling, der var medvirkende til, at hun turde kaste sig ud i projektet.

"Jeg er i gang med at lancere mit eget brand og er hele tiden på jagt efter samarbejdspartnere – både i Portugal og her i Danmark. Jeg er vild med den skandinaviske stil og ville elske at kunne sælge dansk design i Portugal".

Hun forklarer i den forbindelse, at det er en afgørende faktor, at man arbejder med noget, man godt kan lide, når det kræver, at man minimum én gang om måneden skal rejse frem og tilbage mellem to lande – nogle gange for fire dage, andre gange en uge ad gangen. Og så er hun taknemlig for, at det en stor del af tiden er muligt for hende at arbejde fra computeren i København.

"Ligesom Zeca, starter jeg arbejdet om morgenen. Når han tager afsted til træning, går jeg i gang med det arbejde, jeg kan lave hjemmefra. Det er fedt, at det kan lade sig gøre på den måde," forklarer Débora.

Der er meget, man må undvære

Selvom flyveturene frem og tilbage mellem Danmark og Portugal i sig selv ikke er et problem, så har Débora gennem det seneste år måttet erkende, at det er begrænset, hvor mange af turene hun kan dele med Zeca.

"Zeca har desværre ikke tid til at tage med. Han er kun i Portugal to gange om året – i ferierne som udgangspunkt. Det er nærmest umuligt for ham at tage

"Jeg ved, at jeg vil være der, hvor Zeca er. Hvis han skulle til et andet land, så tog jeg også med. Vi er vigtige for hinanden"

- Débora

afsted på andre tidspunkter," fortæller Débora og kommer med et nyligt eksempel: "I forbindelse med hans datters fødselsdag tog han direkte til Portugal, da holdet landede i København efter turen til Ukraine – blot for at tage af sted til København igen dagen efter. Det var hårdt for ham".

Netop de mange begrænsninger, når det kommer til at besøge venner og familie i hjemlandet sammen, er uden tvivl det, Débora mener er det sværeste ved at være kæreste med en professionel fodboldspiller.

"Den tid, vi kan tilbringe sammen i Lissabon, er meget begrænset. Og når vi så endelig er der sammen, bliver det tit meget hektisk, fordi der er så mange mennesker, vi skal nå at se. Jeg prøver at være der, når det er nødvendigt – til fødselsdage, man ikke kan gå glip af. Men nogle gange er det frem og tilbage på kort tid, og det kan godt være svært. For Zeca er det umuligt," forklarer hun. Derfor lægger hun heller ikke skjul på, at hun glæder sig til den dag, de igen er tilbage i Portugal.

"Vi ser selvfølgelig frem til den dag, vi vender tilbage til Portugal, så Zeca også kan tilbringe mere tid med sine døtre og vores familie. Men vi er heldige, fordi vores venner og familie elsker hinanden. Og selvom de ikke har særlig meget tid med ham, når vi er i Portugal, så er der heldigvis bedre mulighed for det, når de kommer her".

En del af et lille fodboldsamfund

Når langt størstedelen af året tilbringes i København – langt væk fra venner og familie – er det trods alt rart, at der er andre, der er i samme båd. Som Débora beskriver det, skabes der nemlig et lille 'community' mellem de udenlanske spillere og deres kærester.

"Vores venner her i Danmark er først og fremmest fodboldrelaterede. Det er særligt kærester til nogle af spillerne, som jeg ses med. Vi er et lille community, fordi vi alle kommer fra forskellige lande og ikke har nogle her i Danmark. Særligt Pieros, Sotte og Batolec – vi bor alle tæt på hinanden, så det er nemt," fortæller hun og kalder det en lille FCK-familie: "For eksempel holdt vi påskefrokost sammen i år, fordi ingen af os havde tid til at tage tilbage til vores hjemlande. På en måde er vi vores egen lille familie her. En FCK-familie".

Udover de familier, Débora allerede er en del af – både FCK-familien og familien hjemme i Portugal – håber hun i den nærmeste fremtid på, at hende og Zeca kan skabe deres egen familie.

"Jeg elsker virkelig børn, og jeg er taknemlig for, at Zecas børn er glade for mig. Vi har et godt forhold og haft det fra starten, og det betyder rigtig meget. Jeg glæder mig til den dag, vi får børn sammen, for det er noget, jeg virkelig gerne vil. Det går godt med mit arbejde, og vi har det godt her, så det er en god tid til at få børn. Jeg kan godt lide idéen om at være ung mor, så man forhåbentlig har masser af tid og energi til at tilbringe tid med sine børn," lyder det fra Débora.

Spurgt ind til, hvor hun ser sig selv om 10 år, svarer hun: "Jeg ser mig selv arbejde og forblive den kvinde, jeg er. En entreprenør, der fokuserer på sit arbejde og familie på samme tid. Måske med to børn, selvfølgelig sammen med Zeca, der formentlig har et andet arbejde – måske stadig indenfor fodbold, hvem ved. Det kan forhåbentlig blive starten på et nyt kapitel tilbage i Portugal, hvor vi kan være tæt på venner og familie".

Débora Carvalho Meneses Gouveia Cardoso

Født 11. november 1991

Født og opvokset i Lissabon

Har en master i Management og Strategy fra University of Lisbon

Arbejder som indretningsdesigner og har virksomheden www.dcinterior.pt
Instagram: dcinterior.design

Har en sushirestaurant og udlejer derudover lejligheder gennem AirBnb. Begge ting i Lissabon,

Har været kærester med Zeca siden december 2018

Turen gik til Kiev

Af Sebastian Søndergaard

Her følger en rejseguide over Kiev (og omegn). En by med en enorm historisk betydning for, hvordan hele Europa ser ud den dag i dag. Der var jo alt det med Sovjetunionen og så videre, men det vil jeg simpelthen ikke kede dig med, kære læser, for jeg ved ganske enkelt ikke nok om det. Har du i stedet lyst til at vide mere om det, så vil jeg henvise til historienet.dk, som har en fremragende artikel om Den Kolde Krig. Den tror jeg faktisk jeg vil lægge ud med at anmelde. Den var grundig og overskuelig, så her kan jeg ikke gøre andet end at tildele den:

★★★★★★

Flyturen

Jeg valgte at flyve til Kiev onsdag aften med Lufthansa. Og sikke en oplevelse. På vej til vores mellemlanding blev jeg overordentligt overrasket over det tyske personale. Jeg og mine rejsekammerater blev behandlet som regulære konger. Både sandwich og friske forsyninger fik vi tilbudt – uden nogen regning. Og tror du ikke, de havde den frækhed at tilbyde friske forsyninger endnu engang efter måltidet. Hvis du er fast læser af mine anmeldelser, som jeg efterhånden fornemmer, at du er, så ved du, at jeg i sådanne situationer har en rygrad som en regnorm og falder durk ned i to gratis dåseøl. Jeg havde ellers lovet mig selv bare en smule mådehold, så jeg ville være i stand til at skrive anmeldelsen. Men ja, så stod jeg der igen, og det blev til de to dåseøl. Mellemlandingen fandt sted i verdens mest aflange lufthavn – Frankfurt Lufthavn – og ventetiden var kort, før vi igen sad i Lufthansa flyet LH 1492. Og sørme så om vi ikke endnu engang bliver tilbudt friske forsyninger. Ja, du gætter korrekt. Endnu engang så jeg mit spejlbillede i to iskolde dåseøl. Jeg må her endnu engang ud til den yderste ende af karakterskalaen og kvittere med:

★★★★★★

Fra lufthavn til seng

Jeg vælger lettere elegant at springe over fortællingen om, hvordan vi kom fra Kievs lufthavn – Borispol - da det foregik i en Uber. Og det gør jeg, da jeg simpelthen ikke har fået taget stilling i hele Uber-sagen endnu. Er jeg for? Er jeg imod? Eller et mere nuanceret sted i midten? Jeg ved det simpelthen ikke. Jeg ved dog, at turen gik hurtigere, end du kan sælge friturestegt kylling ud af bagdøren hos Popeyes. Og chaufføren? Ja, han var en overordentlig venlig midaldrende ukrainsk herre, som – uden ekstra omkostninger – tog os på en omvej for at vise os det stadion, FCK skulle spille på den efterfølgende dag. Her siger jeg efterfølgende dag, men klokken var rent faktisk 02.13 lokal tid, så det var faktisk på dagen. Det var blot for at undgå unødig forvirring, men det kan jeg da se, jeg er ved at skabe nu. Så ignorér, hvad jeg netop har skrevet. Vid blot, at når jeg nu skal til at kvittere med seks stjerner, så er det ikke konceptet Uber, jeg tildeler det, men derimod oplevelsen og chaufføren med det mundrette navn – Володимир. Så kære Володимир, selvom jeg hos Uber kun kan give dig fem stjerner, så får du altså her:

★★★★★★

Kampdagen

Der er en særlig stemning på store kampdage. En elektrisk følelse i luften, når det eneste, man har for øje, er den kommende kamp. Der er kortere til høje udråb. Der bliver hurtigere fundet løsninger til konflikter. Og så rykker man tættere sammen, som gruppe. Især på disse Europa-aways. Vi stod sent op, og det vil jeg altså sige skyldes den sene ankomsttid. Vi besluttede os derfor for at hoppe direkte til frokosten, og sikke et måltid. Vi fandt den fineste ukrainske restaurant i området og bestilte så ellers retter i det uendelige og uvisse. Jeg skal ikke kunne sige, hvad jeg fik at spise, men jeg kan fortælle dig, hvad jeg fik at drikke. En hel masse fadøl og så diverse lokale likører baseret på alt fra havtorn til træsorter. Dem fik jeg en del af, men som min mor altid har sagt – "er det kampdag, så lad det være kampdag". Resten af kampdagen gik med ivrigt at lede efter historiske monumenter, men gang på gang ende på alskens beværtninger. Igen kan jeg blot beklage for dig – kære læser – for det slører jo mine oplevelser og dermed min anmeldelse, men min oplevelse af kampdagen var forrygende, og jeg ender endnu engang med at maxe ud:

★★★★★★

March

Mine rejsekammerater og jeg fandt vej til vores op mod 600 medfans hen ad den sene eftermiddag. Her nåede vi slet ikke at få bestilt en eneste genstand på den tilstødende beværtning, men her må du ikke undervurdere os. For vi var selvfølgelig forberedt på en sådan situation, og derfor havde vi inden da frekventeret et lokalt supermarked. Her var kælderen et sandt himmerige for den tørstige sjæl. Vi udså en flaske lokal ukrainsk vodka og så en vodkalikør baseret på kirsebær, så var vi dækket ind. Det ukrainske politi, som jeg kun kan tale positivt om, havde simpelthen arrangeret transport fra midtbyen til stadion, som ellers kun lå en gåtur på sølle 10 minutter væk. Det er godt nok mere, end hvad man kan sige om, hvad Vestegnens Politi sørger

for, når man er på tur fra Brøndbyøster Station til Brøndby Stadion. På busturen blev jeg adskillige gange bedt om at sætte mig på min plads. Jeg har af mærkværdige årsager forvildet mig op at stå på mit sæde under fællessang, og jeg skal ikke kunne sige hvorfor. Det beklager jeg selvfølgelig dybt, så hvis du læser med kære politimand – ja, så beklager jeg som sagt. Bussen blev undervejs angrebet af en gruppe sortklædte fans med en brosten, jeg skal ikke kunne sige hvem de var, mit bedste bud ville være at det var Dynamo Kiev-fans. Det vil dog være tarveligt af mig sådan at konkludere det uden at vide det, så det vil jeg lade stå hen i det uvisse. Til gengæld følte jeg mig aldrig utryg, for det ukrainske politi tog det meget roligt. De har trods alt befundet sig i langt mere alvorlige situationer. Så den ro vil jeg simpelthen lade tilfalde – og ja, det er jo nærmest pinligt, at vi endnu engang skal helt derop, men:

★★★★★★

Kampen

En dystopisk tåge havde lagt sig over det olympiske stadion i Kiev ved vores ankomst. Varslen kunne ikke være tydeligere, og en let bekymring bredte sig blandt de københavnske fans. Bekymringen skulle hurtigt bliver langt mere konkret, da vi skulle sikkerhedstjekkes af fire forskellige vagter. Alt gik smurt, lige indtil den første mærkede på min inderlomme og på gebrokken engelsk spurgte mig, hvad der befandt sig i det rum. Jeg havde oprigtig talt ingen ide om, hvad det kunne være, så da jeg åbnede lommen og greb fat om genstanden, gik der er chok igennem mig. Det er simpelthen så åndssvagt, jeg ikke havde skaffet mig af med den specifikke genstand, som stammer fra en tur i Tivoli en uge tilbage. Og det var altså den helt store tur med turpas og det hele. Det følgende, jeg skal til at fortælle dig, er ikke for at blære mig, men jeg prøvede den dag Vertigo – en af europas vildeste forlystelser - hele to gange. Men genstanden for helvede! Det var noget, jeg vandt på galopbanen derinde – du ved dér, hvor man kaster en kugle op, og hvis den falder i et hul, så bevæger hesten sig. Jeg vandt, og præmien var en kuglepen udformet som en kanyle med en blodig væske i. Den dumme kugelepindskanyle fik mig i forklaringsvanskeligheder, men det lykkedes til sidst at overbevise ham. Det blev sværere og sværere for hvert sikkerhedstjek, så jeg måtte til sidst smide den ud. Kampen kan jeg desværre ikke huske, kun selve målet, og det var enormt ekstatisk. Så jeg må endnu engang udlevere mine:

★★★★★★

Tjernobyl

Dagen efter kampen tilbragte jeg i sengen. Jeg husker blot, at jeg efter kampen ankom til en Skybar af en art, og ellers er det et stort sort hul. Så lad os i stedet hoppe direkte til Tjernobyl, som jeg havde glædet mig til at opleve. Jeg kan ikke være den eneste, der har set den prisbelønnede serie på HBO Nordic (jeg gør blot kort opmærksom på, at jeg selvfølgelig stadig er åben overfor, at denne anmeldelse af undertegnede kan blive sponsoreret). En helt igennem fantastisk serie, som fortæller historien om ulykken i 1986. Det var dybt fascinerende at vandre rundt i spøgelsesbyen Pripyat og se den sprængte reaktor fire, som dog var buret inde i en monstrøs halvbue af en bygning. Ejerløse tamme hunde florerede på de forladte veje. Personligt fulgte jeg selvfølgelig rådet fra vores guide, og legede ikke med dem, selvom det fristede, for jeg må indrømme, at jeg er en hundemand. Min uduelige rejsekammerat kunne selvfølgelig ikke dy sig, så jeg undgår at give ham hånden de næste tre år. Tjernobyl har dog efterladt et jætte-stort indtryk hos mig, og jeg tyr igen igen til det maksimale:

★★★★★★

Konklusion

Kiev og dertilhørende Tjernobyl er en oplevelse, som jeg åbenbart kan anbefale. Så er du til radioaktive hunde, utydelige likører og uber-flinke uber-chauffører ved navn Володимир, så er det en kæmpe anbefaling. Jeg har plusset alle mine stjerner sammen og efterfølgende divideret dem. Det gav mig en gennemsnitlig karakter på:

★★★★★★

Katja Moesgaard

"F.C. København skal være et kulturelt flagskib"

Den 1. februar 2018 blev Katja Moesgaard ny kommerciel direktør i F.C. København. Et år senere løftede hun sløret for en strategi til FCK Inside i K.B. Hallen. Men hvem er Katja Moesgaard egentlig, og hvad indebærer denne strategi, der har ambitioner som rækker ud over klubben? Brølet har fået svar på begge dele. Læs hele interviewet med direktøren her.

Af Kristian Hertz

Hvem er Katja Moesgaard?
Jeg er 52 år og er mor til to piger. Har været ansat hos DBU, i et mediebureau (MEC) og hos Nike. Jeg har tidligere været kaptajn for det kvindelige ishockeylandshold, og jeg er generelt meget sports- og fodboldinteresseret og er selv gerne aktiv med motion.

Du har tidligere været i DBU, hvordan blev det lige fodbold, du landede i?
Jeg har altid været inspireret og motiveret af mulighederne inden for sport og kultur og her fylder fodbold en hel del. Da DBU i 2012 valgte at etablere et kommercielt selskab – DBU A/S – blev jeg ansat til som administrerende direktør at skulle forestå den forretningsmæssige udvikling med fokus på brand strategi (En Del af Noget Større), billet- og fanstrategi, markedsføring og indgåelse af partnerskaber relateret til herre- og kvindelandsholdet.

Hvor meget fylder fodbolden i din hverdag?
Det fylder rigtig meget! Mine to piger på 12 år spiller fodbold i HIK og jeg deltager i pigeudvalget. Og så elsker jeg selvfølgelig at gå ind og se FCK. Jeg er der til alle kampe, og jeg forsøger også at nå så mange udekampe, som jeg kan.

Det er en meget mandsdomineret verden. Hvordan er det som kvinde at være leder i?
Det trives jeg godt med. Jeg tænker ikke så meget over det. Jeg har mange søde kollegaer både mænd og kvinder.

Kan det ligefrem være en fordel?
Det er ikke noget, jeg spekulerer i. Hos os handler det om kvalifikationer og indsats. Ikke køn.

Hvorfor har FC København stadig ikke et kvindefodboldhold?
Vi følger den positive udvikling der er inden for kvindefodbold, og vi er bevidste om, at vi skal tage stilling til om F.C. København skal have et kvindehold. Det er en stor beslutning, og skal vi gøre det, så skal vi gøre det på den rigtige og bæredygtige måde.

Til FCK Inside præsenterede I en ny strategi. Blandt andet talte I om, at FC København skal være en medievirksomhed. Kan du ikke sætte nogle ord på, hvad det betyder, og hvad det betyder for fodboldklub-delen?
Vi er og bliver en fodboldklub. Det er det, vi er. Vi har de seneste år prioriteret at producere videoindslag, billeder og stærke fortællinger om vores klub og om vores spillere. Det materiale er med til at gøre os interessante og til et af de stærkeste fodboldmedier i Danmark med historier om F.C. København. Vi er ikke en medievirksomhed, der driver en fodboldklub, men en fodboldklub, der med vores indhold tænker og agerer som en medievirksomhed for at opnå de bedst mulige resultater over hele linjen.

Kan du blive lidt mere konkret på, hvordan der skal komme flere tilskuere i Telia Parken?
Vi er stolte af, at det er lykkedes os at hæve det gennemsnitlige tilskuertal med 3.500 i sidste sæson. Det er vi blandt andet lykkedes med ved at introducere flere billetprodukter, abonnement og ved at sætte fokus på loyalitet.
Vi vil gerne gøre endnu mere ud af oplevelsen i Telia Parken og derfor har vi siden den første kamp i denne sæson undersøgt, hvordan fans vurderer tilskueroplevelsen. Det giver os løbende nogle væsentlige indsigter, som vi anvender i forbindelse med udvikling af fanoplevelsen.

Vi kan se, at tilskuertallene er højere i Sverige. Det vidner om et meget stort potentiale. Hvad er – ud over holdets resultater – ellers udfordringer for at få plus 20.000 til alle kampe?
Det er klart, at holdets resultater har betydning, det er afgørende, at vi lever op til vores sportslige målsætninger, men vi håber, at vi kan være med til at etablere en oplevelse omkring kampen, som gør, at vi kan tiltrække flere tilskuere – også til de mindre attraktive kampe.
Her ser vi på en lang række områder, hvor vi kan gøre oplevelsen endnu bedre, men vi tænker os godt om og er grundige i vores arbejde omkring den her udvikling, så nogle af initiativerne tager nødvendigvis tid at rulle ud.

Ud over medier og flere tilskuere i Telia Parken, hvad indeholder strategien ellers?
I F.C. København har vi en strategisk ambition. Den lyder som følger: *"Vi vil gå forrest som kulturelt flagskib, ved at spille med de bedste i verden samt bruge fodbold som løftestang i byens udvikling, ønsker vi at skabe livskvalitet for københavnere."*
Med den ambition følger en række indsatsområder og ét af dem er, at vi ønsker at udvikle totaloplevelsen, som nævnt lige før. Den strategiske ambition er med i alle vores beslutningsprocesser og valg i hverdagen. Derfor fylder den meget, selvom det ikke er alt, der er tydeligt set udefra. Vi har dog allerede taget en række konkrete initiativer omkring eksempelvis bæredygtighed, vores Bold i Byen projekt og en række andre ting.

I forhold til jeres videoer mm. på de sociale medier – kan I se forskel på det materiale, I laver for samarbejdspartnere og for jer selv i form af likes, visninger og hvad I ellers måler det i?
Faktisk er nogle af de videoer, der har klaret sig allerbedst de senere år lavet i samarbejde med partnere. Et eksempel er filmen med Anton, der var med til fodbold via en robot på grund af en lungesygdom, vi lavede i samarbejde med Telia. Vi har også haft Guld og Grønne Skove med Carlsberg, der har klaret sig super flot på tværs af vores medier, og faktisk nåede lige så langt omkring, som vores præsentation af Karlo Bartolec samme dag. Tidligere har vi lavet dokumentarfilm sammen med Unibet og Palæo, som var store successer. Derfor er svaret, at vi oplever, at den slags partnerskaber bliver modtaget rigtigt flot, når vi lykkedes med at lave de rigtige fortællinger og får dem til at give mening for FCK-fans og fodboldinteresserede.

"Vi vil gerne gøre endnu mere ud af oplevelsen i Telia Parken"
- Katja Moesgaard

Kan der være en risiko for, at balancen tipper, hvis der er for mange videoer med samarbejdspartnere på jeres egne platforme, og hvor går grænsen?
Vi har ikke sat et antal eller et procenttal. Der skal altid være en balance i tingene, og vi er først og fremmest en fodboldklub, men vi tænker som sagt også som et medie-hus, og leder derfor efter gode ideer med partnere hele tiden. Det kommer vi også til i fremtiden. Men vi er også fuldt bevidste om, at det skal give mening for vores fans.

Hvilken udvikling ser du, der sker i øjeblikket i fodboldklubberne og branchen, som er interessant for os og dansk fodbold generelt?
De fleste klubber gennemgår for tiden en digital transformation, der har indflydelse på billetsalg og salg af merchandise samt vores mulighed for at være relevante i vores fankommunikation. Det er afgørende, at vi lærer vores fans endnu bedre at kende og at vi hele tiden forsøger at være foran i forhold til udviklingen på alle områder. Vi ved, at vi grundlæggende konkurrerer med alle mulige tilbud om københavnernes opmærksomhed og ikke mindst deres tid. Derfor skal vi hele tiden udvikle os og være i sync med vores fans, både de nuværende og dem, der kommer til. Det gælder både i den fysiske og den digitale verden.

Hvis vi ser fem år ud i tiden, hvad kan vi som fans så forvente os, når vi går til fodbold i Telia Parken?
I kan forvente en oplevelse, hvor der er investeret i at gøre den så fed som mulig. En oplevelse der er designet og tilrettelagt i tæt samarbejde med fans. For os handler det om, at vi skal skabe oplevelser, man ikke vil gå glip af. Det kræver konstant udvikling og hårdt arbejde.

Kan du blive lidt mere konkret. Fx hvad er en fed oplevelse og hvordan ender den ikke i gøgl og 'ligegyldig' underholdning?
Det er målsætningen at skabe fanoplevelser, som bidrager til stemningen og som man efterfølgende har lyst til at fortælle andre om. Det vil være i forhold til vores værtsrolle, musik, lys, udbud af mad i boderne, minimal ventetid, mulighed for at forudbestille særlige oplevelser og en fanzone skabt på fans præmisser. Oplevelsen handler ikke kun om selve kampen, men perioden før kampen og også perioden efter kampen. Der er helheden, der skaber den bedste oplevelse.

ÅRETS UNGE FAN 2019

– Nominerede –

Ava Wenstrøm

Plads i Parken: Nedre C
Har været FCK-fan i: 10 år
Nomineredes alder: 10 år
Begrundelse for nominering:
Ava er næsten fast inventar på Nedre C, når det ikke er sene kampe. Hun er kæmpe fan og græd, da Robert Skov blev solgt. Hun spiller selv fodbold og er sur over, at KB ikke har pigehold. Hun er overbevist om, at hun skal leve af fodbold.

Lærke Guldborg Kørvel

Plads i Parken: Sektion 12
Har været FCK-fan i: 14 år
Nomineredes alder: 17 år
Begrundelse for nominering:
Lærke er nomineret, fordi hun er fars dreng og er med på både ude- og hjemmebane. Hun er med til alle de kampe, hun overhovedet kan og har råd til at tage på – uanset hendes fars økonomi.

Victoria Keil

Plads i Parken: Familietribunen
Har været FCK-fan i: 4 år
Nomineredes alder: 4 år
Begrundelse for nominering:
Victoria har trods sine 4 år været på mange udebaneture – endda også en europæisk. Victoria elsker FCK og er fast at finde på familietribunen – ifølge hende selv skal fodbold ses på stadion og ikke i fjernsynet. Til fastelavn var Victoria klædt ud som sit største idol, Dame N'doye, og udover altid at have FCK-tøj på, så deler hun også sin glæde for FCK ud til alle.

Marcus Bak Larsen

Plads i Parken: Sektion 12
Har været FCK-fan i: 10 år
Nomineredes alder: 17 år
Begrundelse for nominering:
Marcus bor i Nordjylland, men tager til KBH for at se FCK. Han har 25 spilletrøjer + hoodies, bukser og shorts. Han har desuden en stor wallsticker og halstørklæder på værelset og en tatovering, hvor der står 'Succes is temporary – loyalty is forever'.

Niklas Amsinck Larsen

Plads i Parken: Sektion 12 (handicapplads)
Har været FCK-fan i: 17 år
Nomineredes alder: 17 år
Begrundelse for nominering:
Niklas er 17 år gammel og har fast plads på S12. Niklas sidder i kørestol, men det forhindrer ham ikke i at møde op til hver hjemmekamp og næsten alle udekampe. Niklas var 1 år, da han så sin første kamp og har været med siden. Han er stor fan af Boilesen, som han snakker med, når de ses. Hans tøjskab fortæller, hvad hans lommepenge går til (FCK-spilletrøjer).

– Vinderen –

I år har vi virkelig modtaget mange nomineringer til Årets Fan. Det er skønt, at så utrolig mange fortjener titlen som Årets Fan, men det gør det også enormt svært for os at skulle vælge, hvem der bør hædres med titlen. Vi er især meget imponerede over alle de helt unge fans, der er så dedikerede, at de helst ikke går glip af kampene, tager forbi træningsanlægget for at hilse på spillerne eller rejser rundt i hele landet sammen med familien for at vise deres støtte til Byens Hold.

Det er simpelthen så imponerende, at vi nu har valgt at disse passionerede unge mennesker fortjener deres helt egen kategori. Først og fremmest så skal alle de familier, der hjælper disse unge mennesker til at følge holdet og dyrke deres interesse, have en stor tak. Det er en fornøjelse at se alle de unge fans på tribunerne, der er klar til tage over og blive fremtidens drivkraft.

Victoria Keil

Det har været et virkelig stærkt felt i denne kategori, men vi skulle jo pege på en enkelt og vores valg faldt på én, der virkelig har gjort sig bemærket i år. Senest stjal hun alle vores hjerter, da hun som maskot lige gav Viktor Fischer en krammer, inden hun løb ud af banen. Vi taler selvfølgelig om Victoria Keil.

Victoria er gigantisk FCK og Dame N´Doye fan. Hun tager ofte forbi træningen for at hilse på spillerne, som hun anser som sine tætteste venner. Hun bærer trøjen med stolthed og lærer børn og voksne i børnehaven FCK-sange. Hun har været med på flere udebaneture og i efteråret et det endda blevet til en tur til St. Gallen for at se F.C. København spille mod Lugano i Europa League. Det kan vi kun tage hatten af for, når man som Victoria kun er 4 år gammel. Stort tillykke til Victoria, der er Årets Unge Fan 2019.

Hvilken tidligere FCK-spiller tænker kravlenissen på?

Se ledetrådene på højre side, og skriv svaret på den stiplede linje.

Når du har gættet spilleren, kan du klippe kravlenissen ud og sætte den på din hylde.

Af Marie Hemmingsen og Mikkel Faartoft

Ledetråd 1: Han kom til FCK i sommeren 2015

Ledetråd 2: Han er angriber

Ledetråd 3: Han snakker spansk

Ledetråd 4: Han har scoret 48 mål for FCK

Ledetråd 5: Han har tidligere spillet for Toulouse i Frankrig

Ledetråd 6: Han scorede mod Brøndby i pokalfinalen i 2017

Ledetråd 7: I 2018 skiftede han til Bologna i Italien

Ledetråd 8: Han kommer fra Paraguay i Sydamerika

Ledetråd 9: Hans efternavn minder om 'julemanden' på engelsk

BØRNEREPORTER

Alexander på 6 år & Victoria på 4 år er vores børnereportere i denne udgave af Brølet. De er søskende og bor på Østerbro – og så er de KÆMPE FCK-fans. Victoria og Alexander var forbi træningen en søndag i september. De fik talt med Zeca, Bendtner, N´Doye, Daramy & Fischer. Har du lyst til at se videoen med interviewene, så kan du scanne QR-koden.

Carlos Zeca

Victoria: Kan du godt lide at spille fodbold?
Zeca: Ja, jeg elsker det så meget. Det er noget jeg altid har drømt om – at blive fodboldspiller.

Victoria: Hvad er din livret?
Zeca: Jeg elsker portugisisk mad. Jeg elsker græsk mad. Jeg elsker burgere, jeg elsker pizza. Der er så meget mad, jeg elsker.

← SE VIDEO AF VORES BØRNERAPORTERE INTERVIEWE SPILLERNE

Dame N'Doye

Alexander: Hvordan føles det at løbe ind på banen?
N´Doye: Det er en rar følelse. Det er det øjeblik, hvor man forbereder sig på at kæmpe og give alt, hvad man har i sig.

Victoria: Hvem er den bedste til at score mål?
N´Doye: Sidste år var det Robert Skov, men i år er det andre spillere, så som Pieros, Santos, Bendtner og mig.

Nicklas Bendtner

Victoria: Kan du godt lide at spille i Jylland?
Bendtner: Nej, der er lidt langt. Jeg kan bedre lide at spille i København.
Victoria: Altså mener du Parken?
Bendtner: Ja, jeg kan bedst lide at spille i Parken.

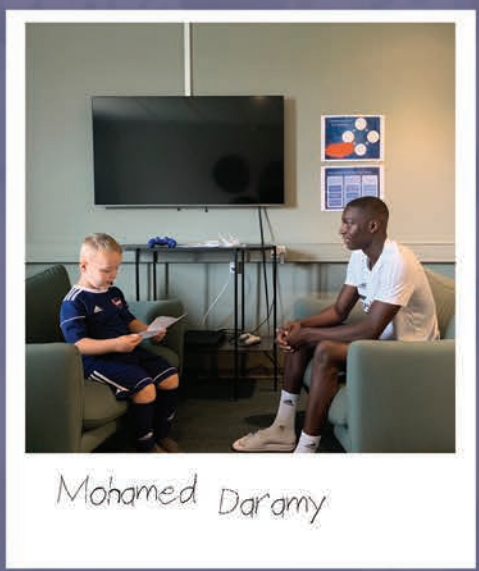
Viktor Fischer

Victoria: Hvad hedder din mor?
Fischer: Min mor? Hun hedder Jane – ligesom Tarzan & Jane.

Victoria: Kan du godt lide at skrive autografer?
Fischer: Jaaa! Det kan jeg godt. Hvis det er børn, der bliver rigtig glade, så kan jeg godt. Hvis det er voksne, der bare kommer og får dem til deres børn, så er det også okay.

Victoria: Hvilken sang fra tribunen kan du bedst lide?
Daramy: Jeg kan rigtig godt lide Falks sang. Falks sang er rigtig god.

Alexander: Hvordan føles det, når I går ind på banen?
Daramy: Det føles rigtig godt. Der er god stemning, og det er dejligt at komme ud på banen og se fansene.

Mohamed Daramy

FCKFC Medlemsoversigt

1000-1499	København K	115
1500-1799	København V	135
1800-1999	Frederiksberg C	101
2000	Frederiksberg	268
2100	København Ø	476
2150	Nordhavnen	5
2200	København N	236
2300	København S	366
2400	København NV	167
2450	København SV	64
2500	Valby	196
2700	Brønshøj	131
2720	Vanløse	133
København i alt		**2393**
2600	Glostrup	60
2605	Brøndby	13
2610	Rødovre	108
2620	Albertslund	54
2625	Vallensbæk	18
2630	Tåstrup	79
2635	Ishøj	42
2640	Hedehusene	46
2650	Hvidovre	153
2660	Brøndby Strand	13
2665	Vallensbæk Strand	16
2670	Greve	97
2680	Solrød Strand	43
2690	Karlslunde	34
2730	Herlev	116
2740	Skovlunde	48
2750	Ballerup	109
2760	Måløv	19
2765	Smørum	48
2770	Kastrup	173
2791	Dragør	61
2800	Kongens Lyngby	69
2820	Gentofte	84
2830	Virum	51
2840	Holte	24
2850	Nærum	11
2860	Søborg	128
2870	Dyssegård	23
2880	Bagsværd	40
2900	Hellerup	80
2920	Charlottenlund	48
2930	Klampenborg	8
2942	Skodsborg	1
2950	Vedbæk	24
2960	Rungsted Kyst	7
2970	Hørsholm	25
2980	Kokkedal	20
2990	Nivå	12
3000	Helsingør	57
3050	Humlebæk	25
3060	Espergærde	20
3070	Snekkersten	2
3080	Tikøb	1
3100	Hornbæk	3
3120	Dronningmølle	1
3140	Ålsgårde	13
3200	Helsinge	31
3210	Vejby	10
3230	Græsted	10
3250	Gilleleje	24
3300	Frederiksværk	23
3310	Ølsted	4
3320	Skævinge	22
3330	Gørløse	1
3360	Liseleje	1
3390	Hundested	22
3400	Hillerød	85
3450	Allerød	47
3460	Birkerød	34
3480	Fredensborg	29
3490	Kvistgård	2
3500	Værløse	42
3520	Farum	38
3540	Lynge	11
3550	Slangerup	18
3600	Frederikssund	43
3630	Jægerspris	9
3650	Ølstykke	72
3660	Stenløse	32
3670	Veksø Sjælland	5
Storkøbenhavn i alt		**2742**
3700	Rønne	26
3720	Aakirkeby	3
3730	Neksø	6
3740	Svaneke	1
3751	Østermarie	5
3760	Gudhjem	2
3770	Allinge	9
3790	Hasle	3
Bornholm i alt		**55**
4000	Roskilde	117
4030	Tune	13
4040	Jyllinge	25
4050	Skibby	17
4060	Kirke Såby	5
4070	Kirke Hyllinge	3
4100	Ringsted	64
4130	Viby Sjælland	18
4140	Borup	17
4160	Herlufmagle	7
4171	Glumsø	4
4173	Fjenneslev	6
4174	Jystrup Midtsjælland	3
4180	Sorø	19
4200	Slagelse	63
4220	Korsør	19
4230	Skælskør	9
4241	Vemmelev	11
4242	Boeslunde	1
4243	Rude	8
4244	Agersø	1
4250	Fuglebjerg	5
4261	Dalmose	6
4262	Sandved	5
4270	Høng	7
4281	Gørlev	14
4291	Ruds Vedby	4
4293	Dianalund	10
4295	Stenlille	5
4300	Holbæk	40
4305	Orø	2
4320	Lejre	6
4330	Hvalsø	8
4340	Tølløse	6
4350	Ugerløse	1
4360	Kirke Eskilstrup	1
4370	Store Merløse	6
4390	Vipperød	2
4400	Kalundborg	30
4420	Regstrup	6
4440	Mørkøv	17
4450	Jyderup	9
4460	Snertinge	1
4470	Svebølle	5
4480	Store Fuglede	3
4490	Jerslev Sjælland	1
4500	Nykøbing Sj	11
4520	Svinninge	6
4532	Gislinge	3
4534	Hørve	10
4540	Fårevejle	2
4550	Asnæs	7
4560	Vig	3
4571	Grevinge	3
4573	Højby	4
4583	Sjællands Odde	1
4591	Føllenslev	1
4593	Eskebjerg	1
4600	Køge	66
4621	Gadstrup	7
4622	Havdrup	9
4623	Lille Skensved	9
4632	Bjæverskov	13
4640	Fakse	14
4652	Hårlev	6
4653	Karise	4
4654	Fakse Ladeplads	5
4660	Store Heddinge	13
4671	Strøby	1
4673	Rødvig Stevns	4
4681	Herfølge	10
4682	Tureby	4
4683	Rønnede	6
4684	Holmegaard	7
4690	Haslev	32
4700	Næstved	62
4720	Præstø	5
4733	Tappernøje	3
4735	Mern	4
4750	Lundby	3
4760	Vordingborg	20
4771	Kalvehave	5
4773	Stensved	1
4780	Stege	3
4792	Askeby	4
4793	Bogø By	2
4800	Nykøbing F	28
4840	Nørre Alslev	2
4850	Stubbekøbing	4
4871	Horbelev	1
4872	Idestrup	3
4873	Væggerløse	4
4874	Gedser	3
4880	Nysted	2
4891	Toreby L	1
4900	Nakskov	14
4920	Søllested	1
4930	Maribo	8
4941	Bandholm	1
4951	Nørreballe	2
4953	Vesterborg	1
4960	Holeby	2
4970	Rødby	2
4990	Sakskøbing	10
Sjælland og øerne i alt		**1094**
5000	Odense C	17
5200	Odense V	3
5210	Odense NV	3
5220	Odense Sø	4
5230	Odense M	9
5240	Odense Nø	6
5250	Odense SV	5
5260	Odense S	7
5270	Odense N	3
5320	Agedrup	2
5330	Munkebo	2
5350	Rynkeby	2
5450	Otterup	5
5462	Morud	2
5464	Brenderup Fyn	1
5471	Søndersø	2
5500	Middelfart	18
5540	Ullerslev	2
5560	Aarup	3
5580	Nørre Aaby	1
5600	Fåborg	2
5631	Ebberup	1
5672	Broby	2
5683	Hårby	1
5700	Svendborg	13
5750	Ringe	3
5762	Vester Skerninge	1
5772	Kværndrup	1
5792	Årslev	2
5800	Nyborg	5
5853	Ørbæk	7
5854	Gislev	2
5856	Ryslinge	2
5881	Skårup Fyn	1
5900	Rudkøbing	2
5953	Tranekær	1

5960	Marstal	1
Fyn i alt		**144**
6000	Kolding	23
6040	Egtved	4
6051	Almind	3
6052	Viuf	3
6100	Haderslev	6
6200	Aabenraa	9
6230	Rødekro	2
6270	Tønder	2
6280	Højer	2
6300	Gråsten	3
6310	Broager	2
6330	Padborg	1
6340	Kruså	1
6360	Tinglev	4
6372	Bylderup-Bov	1
6400	Sønderborg	12
6430	Nordborg	2
6440	Augustenborg	1
6500	Vojens	2
6534	Agerskov	1
6580	Vamdrup	5
6600	Vejen	7
6630	Rødding	1
6640	Lunderskov	1
6650	Brørup	1
6700	Esbjerg	5
6715	Esbjerg N	5
6720	Fanø	1
6731	Tjæreborg	1
6740	Bramming	2
6753	Agerbæk	1
6760	Ribe	2
6792	Rømø	1
6800	Varde	2
6830	Nørre-Nebel	1
6862	Tistrup	2
6870	Ølgod	1
6880	Tarm	1
6900	Skjern	1
6920	Videbæk	3
6950	Ringkøbing	3
6960	Hvide Sande	1
7000	Fredericia	29
7080	Børkop	3
7100	Vejle	19
7120	Vejle øst	6
7130	Juelsminde	2
7160	Tørring	4
7173	Vonge	1
7190	Billund	6
7200	Grindsted	1
7250	Hejnsvig	1
7260	Sønder Omme	2
7300	Jelling	2
7323	Give	1
7330	Brande	3
7400	Herning	11
7430	Ikast	2
7441	Bording	1
7451	Sunds	1
7470	Karup J	1
7490	Aulum	1
7500	Holstebro	23
7600	Struer	4
7620	Lemvig	5
7673	Harboøre	2
7700	Thisted	4
7730	Hanstholm	4
7770	Vestervig	1
7800	Skive	13
7850	Stoholm Jyll	2
7860	Spøttrup	2
7870	Roslev	4
7900	Nykøbing M	1
8000	Århus C	24
8200	Århus N	9
8210	Århus V	4
8220	Brabrand	1
8230	Åbyhøj	3
8240	Risskov	2
8260	Viby J	5
8270	Højbjerg	1
8300	Odder	3
8305	Samsø	4
8310	Tranbjerg J	1
8320	Mårslet	2
8330	Beder	2
8355	Solbjerg	1
8362	Hørning	2
8370	Hadsten	1
8381	Tilst	1
8382	Hinnerup	4
8400	Ebeltoft	4
8410	Rønde	1
8450	Hammel	2
8464	Galten	5
8471	Sabro	2
8500	Grenaa	10
8520	Lystrup	1
8541	Skødstrup	2
8543	Hornslet	1
8544	Mørke	1
8550	Ryomgård	1
8581	Nimtofte	1
8600	Silkeborg	7
8620	Kjellerup	2
8641	Sorring	1
8653	Them	1
8660	Skanderborg	4
8700	Horsens	10
8721	Daugård	1
8722	Hedensted	4
8723	Løsning	2
8732	Hovedgård	1
8740	Brædstrup	3
8752	Østbirk	2
8800	Viborg	9
8830	Tjele	1
8832	Skals	2
8840	Rødkærsbro	1
8870	Langå	1
8882	Fårvang	1
8900	Randers C	4
8920	Randers NV	4
8930	Randers Nø	4
8940	Randers SV	3
8960	Randers SØ	2
8990	Fårup	1
9000	Aalborg	19
9200	Aalborg SV	1
9210	Aalborg SØ	1
9220	Aalborg øst	1
9230	Svenstrup J	2
9240	Nibe	1
9280	Storvorde	1
9293	Kongerslev	1
9310	Vodskov	1
9320	Hjallerup	1
9330	Dronninglund	3
9362	Gandrup	1
9400	Nørresundby	4
9430	Vadum	2
9440	Aabybro	1
9460	Brovst	2
9490	Pandrup	1
9500	Hobro	7
9510	Arden	1
9520	Skørping	3
9530	Støvring	5
9550	Mariager	1
9631	Gedsted	1
9670	Løgstør	1
9690	Fjerritslev	1
9700	Brønderslev	1
9750	Østervrå	1
9760	Vrå	3
9800	Hjørring	16
9830	Tårs	1
9850	Hirtshals	2
9870	Sindal	1
9900	Frederikshavn	7
9940	Læsø	2
9970	Strandby Vends.	1
9982	Ålbæk	1
9990	Skagen	10
Jylland i alt		**576**
Danmark i alt		**7004**
Australien		2
Belgien		2
Canada		1
Finland		1
Grønland		6
Indien		1
Island		1
Litauen		1
Norge		3
Oman		1
Shanghai		1
Singapore		2
Sverige		19
Tyrkiet		1
Tyskland		3
United Kingdom		1
USA		4
Østrig		1
Udland i alt		**51**
Samlet antal medlemmer		**7055**

Indkaldelse til ordinær generalforsamling

Torsdag den 26. marts 2020 kl. 19.00 i Fanclubbens lokaler
Øster Allé 50 st.

Dagsorden ifølge vedtægterne:

1. Valg af dirigent -
2. Årsberetning – bestyrelsens beretning v/formanden
3. Godkendelse af regnskab – gennemgang af regnskab for 2019 v/kassereren
4. Indkomne forslag
5. Valg til bestyrelsen samt valg af intern revisor

Næstformand: Christian Hindkjær – *Modtager genvalg*
Kasserer: Casper Pedersen – *Modtager genvalg*
Bestyrelsesmedlem: Julian Boserup– *Modtager genvalg*
Suppleant: Christian Thomsen – *Modtager genvalg*
Suppleant: Jakob König– *Modtager genvalg*

Desuden:
Formand: Lars Thor Jensen – *Ikke på valg*
Bestyrelsesmedlem: Jesper Rosenkrantz – *Ikke på valg*

6. Eventuelt
7. Fremtidsplaner

Alt med **kursiv** skrift er ikke ifølge vedtægterne, men forklarende tilføjelser.

Generalforsamlingen starter klokken 19.00 og dørene åbnes klokken 18.00. For at få adgang til generalforsamlingen skal man kunne fremvise gyldigt medlemsbevis (medlemskort og/eller girokvittering). I henhold til foreningens vedtægter §6 stk. e er det kun medlemmer, der har været medlem i mindst tre måneder, der har stemmeret på generalforsamlingen, hvilket vil sige kontingentindbetaling senest 26.12.2019.

Alle medlemmer har adgang.

Fra den 24. til 26. marts er det muligt at få godkendt fuldmagter på kontoret, hvilket vi henstiller til, hvis du har flere af disse.
Dette er med til at få udleveringen af stemmesedler til at glide lettere på dagen. Forslag til generalforsamlingen skal være bestyrelsen i hænde senest torsdag den 21. marts 2020.

Forslag sendes til:
F.C. København Fan Club
Øster Allé 50
2100 KBH Ø
Mrk. "Generalforsamling"
Eller på mail til: bestyrelse@fckfc.dk

Med venlig hilsen
Bestyrelsen

F.C. KØBENHAVN FAN CLUB

BRØLET #84
LØSSALGSPRIS 25,-

5 099999 018849